Bibl: Soc. Coll: Rom:

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Soc Jesu

AD AMICVM LECTOREM

Typographus.

AQuarum ſcaturigines, vt placeant, vt ſapiant, coloris, ſaporíſq; ſint expertes oportet: ſimplices eas iucundiùs guſtatus haurit, oculus intuetur. Secus verò quæ è Parnaſſi iugo Hippocrenes aquæ defluunt, vt animum oblectare poſſint, puræ non hauriuntur. Ab Epicis efferueſcente prælio, militari ſanguine Aganippeus latex crebriùs admiſcetur. Ad Tragædi carmen flebilis lacrymarum perennitas lugentem Hippocrenen interfluit. Comœdis, cùm paraſitantur, Aonius liquor labitur turulentus: idem, cùm Thraſonem agunt, in

inanes iactantiæ ampullas turgidus intumeſcit. Bucolicis, & paſtoritijs Poëtis Heliconi riuus lacteus effluit. Satyrici, dum cenſoria ſpongia ciuium ſordes abſtergunt, ſqualentes, ac turbidas Pindi ſcatebras reddunt. Ad Lyricorum votum, vinoſi Venuſini exemplo ſæpiùs Bacchi liquor Bellerophontis fontem inundat. At Elegi vates cùm multiformes animi affectiones verſibus exprimant; ijs verſicolore aſpectu Pegaſæa aqua delabitur: quandoque ad timorem ſubflaua pallet, quandoque ad ſpem glauca vireſcit; atratur eadem ad triſtitiam, ad hilaritatem ſpumea candidatur. Ad extremum Epigrammatum ſcriptores plerumque ſalſos Caſtalios latices ebibunt. Huiuſmodi igitur pocula, quæ dulcem ſalſedinem ſapiunt, tibi, amice lector, propino; haurias ea libenter: Sidera, æterna illa cæli lumina imitari ne graueris: ea non nectare, non ambroſia, ſed ſalſis Oceani aquis enutriri, ſi minus ad veritatem, ad allegoriam tamen aptè veterum philoſo-

phan-

phantium antiquitas autumauit. Ceterùm Centuria tertia in lucem integra minimè prodiit, non quòd extremò centuriatæ Muſæ prælium, prelúmve refugerint; ſed quòd Poëtæ maturiori ætate Parnaſſia laurus exaruit, animóque ab Helicone ad Lyceum euocato, Poëſin eiúſque illecebras veriora, & ſeueriora ſtudia ablegarunt.

Vale.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

CENTVRIA PRIMA.

AD VRBANVM VIII. BARBERINVM PONTIFICEM Maximum.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

VRbis amor, columénque orbis, quē læta Parentem
  Gens ſeptingemino Romula colle videt;
Auguſtæ cui frontis honos, Romanaque vultus
  Maieſtas; Floræ cui Charis ore nitet;
Quid ſua Barbaries indit tibi nomina? tantum
  Debuit è cœlo nomina ferre genus:
Numidico ſed victa dedit Nomas ardua nomen;
  Victa dat Vrbano nomina Barbaries.

IN VRBANI VIII. Pontificis Maximi laudem cùm intumeſcentis Tiberis inundatio ſubſideret.

NVper ab Hetruſco Tiberinus littore curſum,
  Flexerat, & tumidis altior ibat aquis;
Vndarúmque minax Romanis arcibus agmen
  Egerat, inſuetas feruidus ire vias:
Cur tamen innocuas ſubitò permulſerit iras,
  Neſcia mentiri Calliopæa docet.
Cernuus Vrbano dum frontem deprimit amnis,
  Obſequio faciles detumuiſtis aquæ.
Præſcius hinc Siloën cerno, & Iordanidas vndas
  Vrbani imperio ſuppoſuiſſe caput.

IN VICTORIAM CAROLI V. Imp. Auſtriaci de Turcico exercitu reportatam.

DVm cõtra Iſmaridûm victor tonat agmina Cæſar,
Fulmineóſque ictus regia dextra iacit:
Tegmine ſub lauri quid non Phœbeia Daphne,
Threiciæ Phœbes territa ſigna tegis?
Scilicet arma Iouis potis es prohibere tonantis;
Arcere Auſtriadæ fulmina nulla potes.

AD SENIOREM ALPHONSVM Ferrariæ Ducem bellica laude inclytum.

HErcule qui nato, quíque Hercule patre ſuperbis,
Alciden ſimilem quem tibi fama canat?
Flùminis obluctans Acheloi infringere cornu,
Herculeæ fuerit fama ſuperba manus:
Eridano Regi fluuiorum cornua ſeptem
Seruaſſe, Alphonſi gloria maior erit.

DE

DE AQVILA IN ALPHONSI Ferrariæ Ducis Inſignibus.

STēma quid hoc trifido ſine fulmine peruolat ales,
  Terrifico fertur qui dare tela Ioui?
Scilicet exoſus ferri, chalybúmque labores,
  Fulmineæ volucri Mulciber arma negat;
Vtque nouo ſudent operi cum Bronte Pyrachmon,
  Dat Siculo Ignipotens flaua metalla foco:
Hinc vigil Alphonſo diademata mille laborat,
  Aureaque inuicta ſceptra gerenda manu.
Nulla ſibi Eſtenſis Cyclopum fulmina poſcit;
  Fulmina, cui cedant, illius enſis erit.

AD IVNIOREM ALPHONSVM Ferrariæ Ducem.

STat tibi ſublimis galea Iouis armiger ales,
  Nullaque fulminei tela Tonantis habet.
Anne triumphali viridantes vertice Lauri
  Arcent longinqua tela triſulca fuga?
Aurea non reuocans cùm ſecla, in fulminis vſum
  Nulla habet Ignipotens, quæ domet æra faber?
Quidquid id eſt; memorās Phaëtonta, facéſq; Tonātis,
  Principe te Eridanus fulmina nulla pauet.

DE ESTENSIVM DVCVM erga Poëtas patrocinio.

FVlua Iouis volucris lætantes agmine Cycnos
Eſt olim è Tyrijs pellere viſa plagis.
Quàm diuerſa indit tellus Sidonia mores !
Quámque huic diſſimiles Italis ora creat !
Eſtenſis, Tyriæque Aquilæ diſcrimina noſcas,
Dulciſonos Cycnos hæc fugat, illa fouet.

DE AQVILA IN ALPHONSI Ferrariæ Ducis Inſignibus.

SIdereæ vicina Lyræ, fax inclyta cælo,
Hæc olim aſtra inter regia fulſit auis.
Ætheria nunc ſede procul decus addita terris,
Stemmatis Eſtenſis clarioꝫ orbe micat.
Hîc ea circumagi cæleſtes credidit orbes,
Magnus vbi Alphonſus promicat ore iubar:
Credidit hîc geminas Aſtrææ fulgere lances,
Iura idem populis cùm daret æqua ſuis.
Credidit hîc radiare aſtra inter Orionis enſem,
Cùm rutilo Alphonſi fulminat enſe manus.
Regia auis gaude; lyra linquitur vnica cœlo;
Centum hîc Eſtenſis nomina plectra ſonant.

IN LAVDEM INCLYTI Auſtriaci generis Imperatorum.

PHœbum olim Daphne fertur fugiſſe ſequentem;
Laurique æternas induit inde comas:
Cum Phœbo viſa eſt dare terga, Boræa petebat
Auſtriadûm inuicta regna gerenda manu.
Induit hinc laurum Daphne; comitata triumphos
Poſſet vt Auſtriadas cingere fronde comas.

AD CAROLVM V. Imp. Auſtriacum victorijs, & Triumphis inclytum.

MIlle refers, decus Auſtriadum, domito hoſte triumphos;
Victor in aduerſos prælia mille cies.
O quem te memorem? ferri ſeu fulmina vibres;
Seu tua Phœbæa tempora fronde tegas.
Fulminis, & lauri nequis diuortia credat,
Laurum fronte, manu fulmina, Cæſar, habes.

DE SOLYMANI EXERCITV Viennæ Chriſtiani agminis congreſſum fugiente.

Ad Lunam in Turcarum Inſignibus.

LVna fugax, ſi Threiciis quæ inſignibus adſtas,
Venatrix eadem per nemus arma iacis;
Quid tua in aduerſos non ſpicula dirigis hoſtes?
Quid tua non arcu vindice ſigna tegis?
Nempe feras audax fugientes figere noſti;
Figere ſectantes neſcia tela geris.

DE NAVALI CHRISTIANORVM victoria è Turcis in Patræo ſinu ad Echinadas reportata.

CHriſtiadum in Thraces ageret cum prælia claſſis,
Eatifcióique darent dira metalla globos;
Igniuomus cælum puluis caligine texit;
Proripuitque citam Threſſa carina fugam.
Debuerat Thracum tutari Luna cohortes,
Verſaque victrici ſiſtere vela manu;
Pulueris at cæca latitans ſub nube, nequibat
Auxilium Odryſiis Cynthia ferre ſuis.

DE LVNIGERIS TVRCARVM Inſignibus ex nauali Chriſtianorum victoria in fugam verſis.

Rerum fama memor, priſcæ ſi prælia gentis
  Iſmaridum pugnæ compoſuiſſe velis;
Antiquæ inuenias noua ne diſcrimina laudis,
  Patræi fugias cœrula clauſtra ſinus.
Sol ſtetit. Iſacides ageret cùm prælia ductor;
  Cùm Thrax confereret prælia, Luna fugit.

DE NAVALI Chriſtianorum victoria.

Ad Lunam in Turcarum Inſignibus.

Vatum ſacra cohors, Phœbi quos cura remordet,
  Noſſe tuas cuperet, Cynthia mœſta, vices.
Dic age, Lunigeris præſes quæ puppibus adſtas,
  Quis tibi candoris depulit ore iubar?
Vincta, reor, Thracum redimas vt colla catenis,
  Exuis argentum, pallida Luna, tuum.

DE NAVALI VICTORIA.

In laudem Ioannis Auſtriaci Christianæ claßis Ducis.

VIuat vt Auſtriadæ venturis gloria ſeclis,
  Threciciæ vt maneat viuida fama necis;
Pinge mihi, Pictor, cœcum caligine cœlum,
  Cynthia vbi eclipſim diſcolor ore ſubit:
Scriptaque verba addas, *En ſoli aduerſa cruentor.*
  His rubra dicatur Luna loquuta notis.
Threſſam Luna aciem, Auſtriaden Sol ſignat ouantē;
  Indicat Iſmaridum millia cæſa cruor.

IN FVNERE MARGARITÆ AVSTRIACÆ HISPANIARVN REGINÆ.

De ſideribus nuper viſis.

ARtifici nuper ſpeculati lucida vitro
Sidera, ſideribus vidimus aucta nouis.
Sufficit an terris cœlum noua lumina? quando,
Margaris, occaſum nox ſubit atra tuum.
An noua flebilibus facibus comitata feretrum,
Regij in obſequium funeris aſtra micant?
Annè oculis longinqua priùs, certantia currunt,
Margaris, aſpectus aſtra videre tuos?
Præſcius ánne nouum dum ſolem ſperat olympus,
Olli Luciferos præ iubet ire nouos?
Quidquid id eſt. Auguſta obiit: miſerare dolorem
Terræ, Æther, fle oculis funera tanta nouis.

IN FVNERE MARGARITÆ AVSTRIACÆ Hiſpaniarum Reginæ.

Cur nulli in eius obitu viſi Cometæ?

DVm cadit Auſtriadûm decꝰ immortale, gemellas
Heſperias luctu procubuiſſe vides:
Tu tamen occaſus Regum moniture Cometes,
Funeſtô nullas exeris igne comas.
An quia vera oritur Cœlo Fax illius ortum
Sidera mentitus præmonuiſſe nequis?
Anne comis cæſis, lacrymoſo lumine funus
Dum præis, radios occuluiſſe potes?
Scilicet in luctu tanto lugere Cometis,
Quàm lucere, reor munera grata magis.

D.B.

DE SICCIORI ANNI TEMPESTATE, QVÆ MARGARITÆ HISPANIARVM Reginæ obitum anteceſſit.

INgruit acris hyems fugit æthere ſerior æſtus;
Arida nec pluuium concipit herba Iouem:
Auſter nulla ſuo vaga flamine nubila cogit,
Squalidaque exurit longior arua ſitis.
Ænea iamdudum Cœli vocat æquora, mœrens
Dura vocat votis ruſticus aſtra ſuis.
Ah imbris veniet,iuſtum ne accerſite tempus,
Cùm ferus Auſtriadum tanget & aſtra dolor.
Quis ſcit an Æolias animas congeſſerit Auſter,
Rumpat vt in gemitus flamina preſſa dolor?
Quis ſcit an hybernos Cœlum congeſſerit imbres,
Diues vt Auguſtæ funera fleret aquis.

IN FVNERE MARGARITÆ AVSTRIACÆ Hiſpaniarum Reginæ.

ÆTheris ante ignes Adamas fulgore ſuperbit;
Ante ignes niuea luce ſuperbit Onyx:
Lucifer Oceano rediens tibi certat Iaſpis,
Cùm matutinum ſparſeris ore diem:
Nec tibi natiuis cedet flammis Hyacinthus,
Cùm grauis argento cornua, Luna quatis.
Diues Iaſpis, Onyx, Adamas, Hyàcinthus, Eoi
Munera, Erythroi dona ſuperba maris;
Cuncta tibi cedant, ô quæ fulgentior aureum
Sidereo referas, Margaris, ore iubar:
Orta ſolo, terris gemmarum lumina fulgent;
Orta ſolo, Ætherio Margaris orbe micas.

IN INSIGNIA MAGNI Ducis Hetruriæ.

TYrrheni Herois quæ latè Inſignia fulgent,
Oſtentant ſenos, inclyta ſigna, globos:
Illi orbes referunt, quos Sol, Saturnus, & Hermes;
Iuppiter, & Mauors, & Cythereïs habent.
Cynthia obeſt; quod dum pelagi freta cærula luſtrat,
Lunigeras agitet claſſis Hetruſca rates.

DE ALEXANDRO FARNESIO, frequentibus in Belgio victoriis celeberrimo.

Alluditur ad Hyacinthos illius Inſignia.

ARma Aiax, eadémque Ithacus dū poſcit Achillis;
Illa Ithacus, Graio iudice, victor habet.
Cedere & impatiens Telamone creatus Vlyſſi,
Ipſe ſuum impauido perculit enſe latus:
Diſcolor hinc tellus fluido madefacta cruore,
Ceſpite te viridi, Flos Hyacinthe, dedit.
Nunc quando Auſtriadum columen, Farneſius Heros
Flore ſub hoc vinci neſcius arma gerit;
En cruor Aiacis floris ſub imagine vincit,
Armaque Achillæis nobiliora refert.

AD RHOEBVM EQVVM ALEXANDRI FARNESII.

RHœbe niues dorſo, præfers qui naribus ignes,
Aligeros curſu vincere docte Notos:
Pondere quàm grato premeris;calcaribus aureis
Icta tibi quantus terga fatigat eques;
Hunc Æthon præ ſole velit; præ Caſtore mallet
Cyllarus; hunc ales Bellerophontis equus:
Huius & imperio dum Belgas impetis hoſtes;
Ne mirere cita territa caſtra fuga.
Alciden, Diomedem, Ænean, Hectora, Achillem
Ferre putes; vno non tibi terga premi.

AD MAGNVM HENRICVM Galliæ Regem, eiecto, vel enecto hoſte victorem.

HEroes inter radians, Henrice, vetuſtos,
Aſtra minora inter Cynthia quale micat.
En tibi qui profugos enſis procul expulit hoſtes,
Aurea ſecla ferax, aurea ſerta parit:
Germinat exundans Gentilia lilia tellus,
Dum fluit hoſtili ſanguine Gallus ager.
Mira vides;ferro fuluum tibi naſcitur aurum;
Liliaque educi cana cruore vides.

DE INSIGNI EQVO MAGNI HENRICI IV. Galliæ Regis.

HIc, decus Alipedum, quos edidit inclyta Syren,
Aligero è curſu quam bene nomen habet!
Crine niger,baliúſque pilo, ceruice recuruus,
Spumeus ore,tumens naribus,aure breuis;
Candorem præfert ſtellatus fronte niualem,
Attollunt modicum colla ſuperba caput:
Criſpat inundantem caudam,pede diſcolor vno,
Inſultátque fremens corneus vngue ſolo.
Arduus inceſſu,curru pernicior Euris,
Doctus & in numerum conglomerare gradu.
Stare loco impatiens , reſonant vbi cornua Martis
Aduerſúſque hoſtes inſiliiſſe furit:
Henrico celer Alindus ſeſſore ſuperbit;
Nec mage ſe Cœli pondere iactet Atlas.

MAGNI HENRICI IV. Galliæ Regis.

Tumulus.

HEnricus iacet hac Heroum maximus vrna;
Aucta dat hîc lacrymis lilia Gallus ager.
Ferri indignantis rabido Rex occidit ictu,
Aurea quod [illegible] ferrea ſecla fuget.

DE

DE HENRICO IV. GALLORVM REGE celeberrimo, & Alexandro Cardinale Vrſino; quorum ſuum vterque cor Patribus Societatis IESV ſepeliendum mandauit.

Ad vtriuſque Inſignia alluditur.

POſt memoris vitæ metam Borbonius Heros
Cor Ignatiadis dat tumulare ſuum:
Magnus Alexander, ſacri lux alma ſenatus
Cor Ignatiadum condat vt vrna iubet.
Iungite Alexandri, Borbonis iungite corda;
Galla placent Latiis lilia iuncta roſis.

AD CAROLVM SABAVDIÆ Ducem bellica virtute celeberrimum.

OMnia par magnis Heroibus enſe coruſcas,
Auſoniæ columen, Carole, Martis honos:
Belligeros ſi priſca Duces tibi conferat ætas,
Te, reor, Æacidæ dixerit illa parem:
Sed gremio Æaciden tulit arbitra Thetis aquarum;
Te bellantem hoſtis credidit igne ſatum.

AD VICTORIVM Sabaudiæ Ducem.

ANnibal Auſoniis oris infenſior hoſtis,
Vlturus cineres, triſtis Eliſa, tuos;
Exitium magnum, atque Alpes immiſit apertas,
Cùm tegeret fines Italus Alpe ſuos.
Nunc quando Alpina non rupe repellimus hoſtes;
Sed tua, magne Heros, dextera regna tegit.
In nos Annibales ſi gens ferat æmula mille,
VICTORI Auſonio mille trophæa feret.

AD MAVRITIVM Cardinalem Sabaudiæ.

HEctoris Auſonij ſoboles, decus addite terris,
Quem fouet elatis Roma ſuperba iugis.
Clarior Heſperiæ referas ſi Phœbus Ioum,
Nomina cur Heros, gens tibi Maura dabit.
Noſco; orbis regimen nomen tibi præcinit; alter
Grata feres Cœli pondera Maurus Atlas.

AD

AD PRINCIPEM THOMAM SABAVDIÆ.

QVàm tibi fama impar, Italûm fortiſſime gentis!
Quantus in aduerſos fatifer arma moues!
Seu ferrum tractes, haſtæ ſeu fulmina vibres;
Par foret Alcidæ te memorare parem.
Herculis at laudes potis es ſuper ire; Leonis
Tu cor, exuuias ille Leonis habet.

AD SIGISMVNDVM III. Poloniæ, ac Sueciæ Regem, de Leone, ac tergeminis coronis regij Sueciæ ſtemmatis.

DIuite quis vena profuſior extulit aurum?
An Tagus, an flaua Lydius amnis aqua?
Stemmatis vnde tibi diademata terna coruſcant,
Sigiſmunde, tuis debita ſerta comis.
Anne aureos Atalanta ſuos huc detulit orbes?
Déque globo triplici terna corona micat?
Cerne, Leam referens, vigili ſub imagine cuſtos,
Adſtat muneribus fulua Atalanta ſuis.
Fallor. Si veri quid habent oracula Vatum;
Si quid Lynceo lumine Muſa videt;
Vnà Aſia, atque Europa, atque his comes Afria tellus.
Tres tibi tergemino munere ſerta ferunt.

AD SIGISMVNDVM III. Poloniæ, ac Sueciæ Regē.

QVæ Sigiſmundus placida ditione coërcet,
Inclyta Sauromatum cernere regna iuuat.
Inde micat Cœlo glacialibus ignibus Arctos;
Aureaque in ſcopulis ſuccina gemma micat.
Magnetem rapiunt Arctoï ſideris ignes;
Flauentes calamos ſuccina gemma trahit.
Sigiſmunde, rapis tu corda: Electraque, & Arctos
Arcten, qua rapiant, hinc didiciſſe reor.

IN LAVDEM SIGISMVNDI III. Poloniæ ac Sueciæ Regis.

De Aquila in regio stemmate

COelo olim defixa oculos, aſſueta tueri.
Aurea flammiferi lumina Solis Auis,
Phœbæos tantum quid nunc exoſa nitores
Diſſita ſole procul regna Boræa colit?
Clarior haud illas medio iuuat æthere Titan;
Deſpicit & radios Memnonis ora tuos.
Nempe micat Boreæ dum Sigiſmundus ab oris,
Non alibi ſolem regia quærit Auis.

IN CELEBERRIMAM VICTO-riam de Turcis reportatam à Lao-diſlao Poloniæ Principe, anno Domini 1621.

O Quicunque tenes Borealia regna Bootis,
Quaſque videt propior Mœnalis Vrſa plagas.
Nocte breues poſthac ſpectabis lætior vmbras,
Præcipitem velox nec dabit hora diem:
Solibus aut breuibus, longis aut noctibus olim
Cauſa totis fuerat Cynthia lenta ſuis;
Sæpe fugax timet Arctoas dum Luna Phalanges,
Iam didicit celeres ocyor ire vias.

DE TVRCIS LADISLAI Poloniæ Principis virtute debellatis.

BElluarum genus eſt geminum tibi, Cynthia, ſacrū:
Lunam Elephas, Lunæ Thracius ora colit:
Ambos membra iuuat fluuiali tergere lympha:
Flectere hic eſt animum durior, ille genu.
Corde Elephas gemino ſibi fortia pectora munit;
Barbara gens excors Thracia pectus habet.
Tam ſimili poſuit quæ ſors diſcrimina genti?
Thrax ſine corde quid es? Si fera Maura bicors.
Reddidit excordes trepidos formidine Thraces,
Quæ micat Arctoi Principis haſta manu.

IN

IN CELEBERRIMAM victoriam de Turcis reportatam à Ladiſlao Poloniæ Principe prope Boryſtenem.

QVæ prius Eridani ad ripas effuſa fluebat,
Littore Sauromatum ſuccina gemma fluit.
Liquitur Heliadum cognata in funera fletus;
Latoûm caſus ſuccina gutta dolet:
Eridani Phaëton audentior occidit vndis;
Threſſa Boryſtenio flumine Luna cadit.

AD INVICTVM SARMATIÆ exercitũ contra Turcas ſub ductu Ladiſlai Poloniæ Principis.

SArmata Mauortis decus immortale, phalanges
Exere, ſæua ferus Thrax vbi bella ciet:
Quid non audendum, cùm Ladiſlaus in hoſtem
Arduus inuicta proripit arma manu?
Gens cœlo dilecta aude; tibi militat æther,
Iunctaque cœleſti fœdere bella geris.
Vincat vt Iſacius, ſtat ſol; vt Sarmata vincas,
Præcelerem glomerat Thracia Luna fugam.

AD AQVILAM REGIVM Inſigne Ladiſlai Poloniæ Principis.

DArdanij ſoboles Regis venatibus Idam
Dum colit, eſt Volucri certa rapina Iouis:
Armiger, Arctoi volitas quæ Principis ales,
Grata manet Phrygiis te quoque præda iugis:
Cùm petet Idæas Dianæ in imagine ſyluas,
Præda gemat roſtro Thracia luna tuo.

DE AQVILA REGIS INSIGNI Ladiſlai Poloniæ Principis, cùm de Turcis celeberrimam victoriam reportaret anno 1621.

DVm malè Phœbæos Phaëton agit æthere curſus
Fulmine flumineis excidit ictus aquis:
Dum malè Threïcius præfert Inſignia lunæ,
Sauromatum ſenſit fulmina ſæua Ducis.
Vngue gerit gemino Iouis ales fulmina vindex,
Hæc Ladiſlao ſuggerit, illa Ioui.

DE CANDIDA AQVILA in regiis Inſignibus Ladiſlai Poloniæ Principis.

QVæ niue tecta ales flammanti intermicat orbe,
Contiguo Ætnæas induit igne niues:
Stemma nouam referat Poloni Principis Ætnam;
Orbe niues igneo Regia ſeruet auis.
Centimanos alios fer Thracia terra Gigantes:
Non deeſt Encelados, quæ premat Ætna tuos.

AD AQVILAM REGIVM Inſigne Ladiſlai Poloniæ Principis.

IMperioſa, Ioui quæ fulmina ſuggeris, ales
Quam bene Sarmatici ſtemmatis orbe micas!
Exuis at pullo quid tegmine diſcolor alas?
Membra quid argenteo pluma colore tegit?
An te dum niueis ambit Victoria pennis,
Olli tu ſimiles induis alba notas?
An te victricem quò candida tegmina condant,
Victa dat exuuias Thracia luna ſuas.

AD LVNAM TVRCARVM
Inſigne poſt victoriam à Ladiſlao Poloniæ Principe reportatam.

THreïciæ cùm victa cadis ſub imagine Lunæ,
Perſephone, vmbrarum ſqualida regna ſubis:
Regna tibi non tuta reor, Proſerpina, Ditis;
Condere Lethæis te nequit Orcus aquis:
Qui domuit Thracem, Alcidæ par omnia pugnat;
Inuia an Alcidæ Regia Ditis erit?

DE LVNA IN TVRCARVM
Inſignibus poſt victoriam à Ladiſlao Poloniæ Principe reportatam.

SAuromatum Ductor ferro dum demetit hoſtes,
Regna frequens Erebi Thracia turba ſubit;
Cerberus vmbrarum cuſtos hinc fertur hianti
Gutture tergeminos ingeminaſſe ſonos:
Cerbere, te in Thraces qua poſſim dicere cauſa
Latratu ſtygios perſonuiſſe lacus?
Luna ciet canibus latratus; Cerbere latras,
Quòd ſubeat ſtygias Thracia Luna plagas.

AD

AD AQVILAM REGIVM Poloniæ Inſigne.

REgina alituum, quæ ſuggerit arma Tonanti,
  Aëra dum penna remige tranat auis,
Mucronem fama eſt dextræ rapuiſſe minaci,
  Victima cùm Virgo danda Lacœna foret.
Tu quoque Sarmatico Volucris decus addita regno,
  Thrace vide innocuus ſtillet vt enſe cruor:
Odryſias inuade acies, interrita ferrum
  Eripe, quo Thracis barbara dextra furit:
Inde triumphali Boreæ pete regna volatu;
  Ferrum roſtro, alis aurea ſecla feres.

DE LEONE IN REGIO Sueciæ ſtemmate.

Ad Ladiſlaum Poloniæ, ac Sueciæ Principem.

QVid fugientẽ, Heros, tibi præfert ſtẽma Leonem?
  Quæ tanta impauidam terruit ira feram?
Illam ſeu ſonitus rotæ, auis ſeu nuncia ſolis
  Seu facis infenſæ lux inimica fugat.
Nuncia ſolis auis nulla hîc, ſonitúſue rotarum,
  Præproperam ſuaſit flamma nec vlla fugam.
An Nemeæus erat, téque hoſtes enſe fugantem
  Dum videt, Alciden credidit eſſe Leo?

DE TERGEMINIS CORONIS in regis Sueciæ ſtemmate.

Ad Ladiſlaum Poloniæ, & Sueciæ Principem.

STemma tibi patrium diademata terna coërcet,
Sueta olim proauum cingere fronte comas:
Ladiſlaë tuos deſerto ſtemmate crines
Terna quid alterna nen vice ſerta premunt;
Nempe triumphalem cingat quòd Laurea frontem,
Aurea ſeruari ſtemmate ſerta ſinis.

DE BELLICA ADVERSVS Turcas Sarmatiæ virtute.

SAuromatū procul orbe agitas cur Phœbe quadrigas;
Cæruleóque celer gurgite mergis equos?
Hc vbi Sarmaticis Victoria perſonet armis,
Ne tibi ſit trepidi, Cynthie, cauſa metus:
Latonæ genus omne peti fuge credere; tantum
Odryſias Lunas Sarmata victor agit.

AD

AD OCTAVIVM CARDINALem Aquiuiuium Neopolitanum Archiepiſcopum, dum æſtatem Romæ ageret.

DVm patria procul Icarius te diſtinet ardor,
Natáléſque vetat ſæuus adire plagas;
Præproperam Syren hyemem medio apparat æſtu;
Tempora ſollicitus vertere monſtrat Amor.
Luminibus Syren largos dat flebilis imbres,
Æolias animas pectore mœſta ciet.
Sic hyemem reuocet, rapidos ſic arceat æſtus:
Omne poteſt, frigus ſi dare poſſit Amor.

AD FRANCISCVM Cardinalem Barberinum Sidonia Doris.

HÆc ego puniceo Doris conchylia ſuccos
Sidonij mitto patria dona maris:
Hinc tibi, magne Heros, radiantem purpura frontem;
Hinc Romana tibi purpura membra tegat,
Vnum oro; Romæ ſolio cum Præſes ab alto
Iura Quirinali legifer arce dabis,
Auguſt a vt Tyrio tibi vellera tinximus oſtro;
Tre icio fluctus ſanguine tinge meos.

AD ANTONIVM Cardinalem Barberinum Tyrrheni maris Syren.

SOllicita, Antoni, quæro conchylia Syren,
Vt tua purpureo murice palla flagret;
Qualia diues alit Sarrano gurgite Doris;
Qualia Getulæ Tethyos vnda parit.
Tyrrhenus Tyrio careat quod Nereus oſtro,
Inficior triſtes ore rubente genas:
Iam rea ſum voti; noſtro rubor ingruit ore,
Hic pro Sidonio murice munus eat.

DE VRSINIS ROMANIS Patritiis, è quibus plures in Purpuratorum Patrum numerum ſunt relati.

MAior ne, an minor Vrſa, polo quæ fulget ab alto,
Vrſino generi nomina clara dedit?
Lucida Sidoniis dux eſt Cynoſura carinis;
Graiæ Helice puppis turgida vela regit.
Iudice me Vrſini Cynoſura eſt nominis auctor,
Hanc quærit Tyrio murice preſſa ratis:
Sic ea, Romulidûm fulget quæ, vertice Patrum,
Vrſina trahitur Purpura ſacra face.

AD PETRVM ALOYSIVM CARAFAM
Tricaricenſem Epiſcopum.

LActea, magnanimos quæ fert Heroas Olympo,
Vnica ſidereo candet in orbe via.
At non vna, Heros, tibi ſtemmatis orbe renidet
Concolor ætheriæ lactea zona viæ.
Auguror hinc vates rerum tibi præſcius, omen
Nec vanum Aoniis noſcere crede iugis.
Non vno patrium quod tu merearis Olympum
Nomine, non vnas apparat ille vias.
Tres dat ſtemma vias, totidem det Roma tiaras;
Sic par ſtemma tibi, pariter aſtra parent.

AD ROMANOS.

SAluete, Heroes, quos Tybridis excipit ora,
  Romuleáque annos degere ſede iuuat:
Rerum magna Parens, atque huic ars æmula certat
  Vobis delitias prodiga ferre ſuas.
Hîc ſe marmoreæ tollunt ad ſidera moles;
  Phidiaca hîc ſpirant ſaxa animata manu:
Largior autumni dat munera pomifer annus;
  Aſſiduóque virens flore perennat ager.
Huc hoſpes properat terrarum cernuus orbis,
  Romanúſque ſacer lambitur ore cinis.
Iudice me, cùm ſæpe tumens, violentior vndas
  E' Tuſco refluas littore Tybris agit;
Romula reſpiciat quòd mœnia, pœnitet amnem,
  Inclyta Roma, tuas deſeruiſſe plagas.

AD

AD NEAPOLITANOS.

FElices animæ, quas educat inclyta Siren,
Sebethíque fouet florea ripa ſinu;
Quàm vobis natura ſuas dat prodiga gazas;
Siue piger Phœbi, ſeu celer axis eat.
Prata hîc dum vernant, autumnat lætior annus,
Hîc furere immiti frigore neſcit hyems.
Hîc nemus æſtum arcet, ſeu textilis vmbra Lyæi;
Quíque fluit vitrea ductilis amnis aqua.
Blanda hîc Pauſilipi iuga, Mergellinaque ſedes,
Lenia pellaci murmure flabra cient.
Lambit odoratos ſcopulos laſciuior vnda,
Gaudet & alternas ire, redire vias.
At Stygios, reor, euomuit cùm Veſuius ignes,
Parthenopéſque atra polluit arua face;
Perſephone (nec vana fides) incendia mouit,
Dum dolet Elyſium vincier ægra ſuum.

DE

DE MIRABILI VRBE Venetiis.

VRbs hęc quæ ſtabiles dominandi præterit annos
Siue tuos Latium; Græcia, ſiue tuos;
Nota ſit vt medios inter conſtantia fluctus,
Æquoris immota cærula ſede premit:
Tempore ſed nullo, aut Martis labefacta furore
Mœnia, non Nereo, ſed Ioue fulta reor.

DE MIRABILI VRBE Venetiis.

ÆMulus Ægæo non irritus Adria certat;
Hinc ſua vterque tumēs pignora laude refert
Prodiit Ægæos inter Cythereïa fluctus;
Vrbs Veneta Adriacis inclyta ſurgit aquis:
Hæc didicit Thracum bene tela retundere victrix,
Si iaculis didicit bella ciere Venus.
Cypridis opprobrium inuiſa Sol luce retexit:
Vrbs labem hæc reteget, Thracia Luna, tuam.

LEO

LEO VENETVS AD cæleſtem Leonem.

NE mihi ſiderei iactes, Leo, luminis ignes;
Stellatam præfer ne mihi luce iubam.
En Venetûm Heroũ mihi cùm decora alta corruſcãt,
Auſim ſidereas exuperare faces:
A te Iuſtitiæ quam diuidit arbitra Libram,
Erigone in noſtras tradidit æqua manus:
Pronus Atlas ſua terga tuo ſi ſubiicit orbi;
Neptuni dorſum mœnia noſtra premunt.

IN PATAVII VRBIS ingeniorum altricis laudem.

Ad Antenorem eius conditorem.

ANtenor, Troiæ felix incendia linquens,
Condis in Heſperiis mœnia celſa plagis:
Hic vbi Cæſareas leges, Sophiæque Lyceum
Auſonidûm luſtrant lumina mille virûm.
Talia ſi Phrygio radiaſſent lumina regno,
Fouiſſétque pares Dardana terra viros;
Troia Ithaci, Antenor, tibi tuta fuiſſet ab aſtũ:
Ilion Argolicus non ſubiiſſet equus.

IN ITALIÆ LAVDEM.

LAudibus Italiæ diues non India certet;
Cedat & Auſoniis terra Sabæa plagis.
Aurum Indos ditat, Panchaïa thura Sabæos,
Omnia non omnis munera terra parit.
Heroës, quibus ex auro ſimulacra dicentur,
Thura quibus flagrent, Itala terra creat.

IN BELLORVM tumultus.

AVſoniæ, Omnipotens, ſemper miſerate labores,
O tandem Heſperias Pax beet alma plagas:
Altera iam teritur bellis immitibus ætas;
Dat nóua Mars Italas funera flere nurus.
Italiæ ſiquem iuſtiſſima cura remordet,
Effera pugnaci deſerat arma manu:
Sanguine belligeros dudum reſperſimus enſes;
Vlla nec Auſonio terra crúore caret.
Exoſus pugnas, feſſus iam deſiit Æther
Prælia crinita præmonuiſſe face.
Si quoties furor arma vocat, flagret igne cometes,
Igneus exiguo temporis orbis erit.

AD D. HECTOREM Pignatellum Vibonis Ducem, Barcinonis Proregem, Hiſpaniæ Magnatem.

OCciduæ Heſperiæ fines, & regna Pyrenes
Vltima, larga tuæ munera lucis habent:
Parthenope ad patrias cùm te vocat inclyta ſedes,
Patria natiuo lumine regna beas.
Heſperiæ geminæ ſic tu iubar exeris: ò quàm
Lædæas ſuperas aſtra gemella faces!
Fulſere alternis Lædæia ſidera cœlo;
Vnum tu gemino ſidus in orbe micas.

IN LAVDEM D. CÆSARIS Auolos Magni Camerarij, regij patrimonij cuſtodis; cuius ſtemma, Turris aurea in orbe cæruleo.

CÆruleo in gremio centeno lumine cuſtos
Peruigil aſtrorum ſeruat olympus opes:
Auſtriadæ magni ſeruat, quà cærula ſurgunt
Æquora, regales Auola Turris opes.
Auſtriadæ, aſtrorúmque opibus cuſtodia compar;
Nulla time gazis damna Philippe tuis.

IN CINERVM VRNAM in funere D. Didaci Pimenteli in Neapolitano regno regiæ claſſis Præfecto.

Ad Hiſpaniam.

HOſti inferre paras ſi Martis, Iberia, flammas,
  Quàm cinere hoc ingens Martia flamma latet!
Exanimi trepidans vt Thrax expalleat ore,
  Imbuet hic Thracum concolor ora cinis:
Vt rediuiua rogo, ceu Phœnix, gloria ſurgat,
  Virtutis cinis hic ſemina prima fouet:
Sit cinere hoc felix tumulus, ſit ditior vrna,
  Quàm quæ gemmiferi prodigit amnis aquas.
Si dederant cineres Romana incendia tales,
  Fax tua ditaſſet Romula tecta Nero:
Talem olim cinerem ſi Troia ambuſta dediſſet,
  Vlta foret Graias Troia flamma faces.

AD PARTHENOPEN

M. ANTONII A PONTE in Neapolitano foro Præſidis integritas laudatur nulli auri corruptelæ obnoxia De amne turritum pontem Gentilitium ſtemma ſubterlabente.

DEſere Tyrrhenum, Siren, cratera; iuuabit
 Amne hoc te liquidas blandius ire vias:
Peruigil hîc arcis geminæ cuſtodia nunquam
 Threïciæ claſſis barbara damna timet:
Nullæ hîc inſidiæ ſcopulorum, nulla Charybdis
 Vortice contortas ſorbet hiulca rates:
Scyllæi fremitus abſunt; hîc præpete nullus
 Flamine pacatas aſperat Eurus aquas.
Quod mirere magis, non vnquam turbidus auro,
 Ceu Ganges, vndas decolor amnis agit.

AD VICTORIVM PRIVLVM

Veneta nobilitate clariſſimum, de Cypreſſu, quæ illi in deliciis fuerat, quæque ventorum turbine euulſa, plurium Poëtarum carminibus eſt celebrata.

CAra tibi Erigonen inter, Chelaſque ſequentes,
 Arbor ſidereo clarior orbe micat.
VICTORI ſi nulla premis veſtigia terris,
 Teque rapit pernix alite Fama via,
Si duce, ſi ſocia dudum Virtute, viator
 Arduus ætherio tramite carpis iter;
Par erat Ælæas metas imitata cupreſſus
 Pulchrior vt cœlo fulgeret, acta ſolo.

IN TORQVATI TASSI effigiem.

IN D. DIDACI MENDOZÆ Muſeo.

QVid Protheus variæ memoret miracula formæ?
 Priſca ætas Hecates terna quid ora canat?
Quid tumidus mihi Geriones tria corpora iactet?
 Quem timuit tacitis flauus Iberus aquis:
Iane bifrons gemini Sileas diſcrimina vultus;
 Suſpicias formas non Acheloë tuas.
Pallada, Pierides, Charites, Suadam, Orphea, Phœbum.
 Mira tot, effigies hæc ſatis vna refert.

AD

AD STILIANI Principem.

CANORÆ AVICVLÆ TVMVlus extinctæ in Sirenis villa ſub Pauſilipi colle.

COnditur hîc dulci Volucris celeberrima cantu,
Hoſpita Sirenis,par modulata melos:
Pauſilipi quoties cum finderet æquora remex,
Præceleres viſa eſt detenuiſſe rates;
Pictarum quoties ſocium genus omne volucrum
Aëria eſt cantu ſiſtere viſa via:
Sæpius Eubæas cum verteret Africus vndas,
Pacare eſt Libycas viſa canore minas;
Sæpius innaret vitreo cum gurgite piſcis,
Squamigeram potuit ſiſtere voce fugam:
Sæuitiem Lacheſis poterat lenire canendo,
Ni Lacheſis durâ ſurdior aure foret.

AD AVELLINI Principem.

TVMVLVS CANIS venatione celeberrimi, noxio pharmaco extincti.

SYluarum Canis aſſuetus venatibus olim,
Concolor hoc niueo marmore membra tegit.
Occidit infelix, roſeo quod miſta liquore
Hauſerit è medica pocula prona manu:
Noxia ſedulitas! Dianæ infenſus alumno
Flos madidus Veneris ſanguine fata tulit.

MARTINIANI ARCIS inſcriptio in Salentina regione Mario Palmerio Domino.

MArs nomen, Marius dedit aurea ſecla, tuetur
Ferreus hinc me Mars, aureus hinc Marius:
Ciuibus hoſpitium Graiis mea mœnia pando;
Exulat at Mario vindice Græca fides.

AD MARIVM
SCHIPANVM.

CAſtalij collis lux inclyta, cui mare nomen,
  Nectareum Siren cui dedit almá melos.
Pieridum decus, incedis par omnia Phœbo,
  Ille lyra,iaculis,Pēonis arte valet:
Pēonis arte rapis mortalia corpora letho,
  Lethæiſque lyra nomina collis aquis:
Spicula tractandi veniat ne dira cupido,
  Tela ſit inuidiæ frangere poſſe ſatis.

AD MARCELLVM Theophilatum Ænigmatis ænigma.

ILla ego, quæ nigrâ ſata ſum caligine proles,
Omnia par matri moribus, ore,genis:
Centum me flexus, ſinuoſa volumina centum,
Spirarum ambages texere mille iuuat.
Inuolucra placent rerum, cœcaſque latebras,
Et labyrinthæas implicuiſſe vias:
Laruatas inter facies,ſimulacraque Veri
Ficta iuuat dubium ferre,referre gradum,
* Cœcum lucis inops extinxi, hinc flebilis à me
Græcia iure ſibi lumina rapta dolet.
Artes, atque aſtus Ithac qui nouit Vlyſſis,
Decidit in noſtras neſcia præda plagas:
Cui claram dederant Troiana incendia lucem,
Hic nequiit latebras exuperare meas.
Si me ſcire velis,aciem celer exere mentis,
Hæc Ariadnæi ſtaminis inſtar erit.

* ex Plutarcho Homerus piſcatorum ænigmate virtus interijt.

AD

AD AMICVM PHI-
loſophum ænigma.

DE EO QVOD ENS RATIONIS Philoſophi nominarunt.

ME miſerum quàm cœca premit nox! aurea tandē
Huc precor ingenij lumina flecte tui:
Si me non vſquam videas, indagine mentis,
Quære vigil, laqueis obuia præda ferar;
Cumque vagæ admirans nil menti occurrère noſces,
Fixa animo noſtri tunc ſimulacra geres.
Edita te patre ſum ſoboles, nil cognita patri;
Nil notum falſò dixeris eſſe nothum.
Pauperiem innatam, præ qua locupletior Irus,
Sæpe mihi aſcita condere veſte datur.
Sunt tamen ampla inopi mihi regna; æqualia nunquam
Æneadûm imperio Roma ſuperba dedit.
Solerti ſi mente celer per inania curras,
Hoſpita noſtra tibi diſſita regna patent:
Latius illa patent, terræ quàm grandior orbis;
Latius, Oceani quàm vaga regna patent;
Latius aſtrorum pateant quàm lucida regna;
Seu quidquam his maius fingere mente iuuat.
Ambigis, & dubius muſſas? Non extera mendax
Noſcere ſe iactet, qui ſua noſſe nequit.

NITEDVLÆ ÆNIGMA.

TErram habito terræ proles, tamen inclyta lumen
Nomina dat; fugio, cum redit orta dies:
Vt mediis videar cœca ſub nocte tenebris,
Phoſphore, nil egeo, nil face, Luna tua.
At tu, quid tantum me, Cynthice, luce laceſſis?
Quidue meum gaudes occuluiſſe iubar?
Sum te luce minor, Titan, ſum lumine maior:
Sphinx ea, quæ noſtri eſt neſcia, lucis inops.

AD FRANCISCVM SAXVM tuſſi laborantem.

AMICORVM QVERIMONIA.

DVm te ſollicitat mala pectoris arbitra Tuſſis,
Iliaque aſſiduis pulſibus icta quatit;
Noſtra tuo quia corda diu ſub pectore condis,
Nos eadem præceps impete tuſſis agit.
Intremimus, ceu nutantis tremit incola tecti,
Nauita ceu trepidat, cum ferit vnda ratem:
Quale tremit mortale genus, cum ſedibus imis
Mobilis arcano turbine terra tremit,
Vt tremor abſcedat, tumidas terra exerit auras;
Plurima dant gemitus flamina, Tuſſis abi.
Vt tremor abſcedat, reſerat noua flumina tellus;
Plurima dant oculi flumina, Tuſſis abi.

HORO-

HOROLOGII SOLARIS inſcriptio.

Hora fugax oculos fugiat ne præpete curſu,
Hoc parat artificis textile, rete manus:
Rete ſubit Phœbus; Phœbi ſoror impigra nouit
Tendere venatrix, non ſubiiſſe plagas.

CLEPSYDRA.

HVMANÆ VITÆ SPECIMEN.

Puluere metimur Vitam, cui meta cadenti
Puluis; habetque ortus puluere Vita ſuos.
Natiuo ſpargit geminas cum puluere palmas,
Seſe ad luctamen præſcia Vita parat:
Vtque ſit humanæ puluis par omnia Vitæ,
It vitreo alternas refluus orbe vias:
Sic dextra ſpirante aura, Boreaque reflante
Alternat dubias vitrea Vita vices.
Hoc diſpar; gemino puluis non effugit orbe;
Fallax deſerto carcere vita fugit.

CLEPSYDRA

TEMPVS INDICAT PRÆ aliis fugax.

INdicat hæc, vitreus quam contegit orbis, arena
Horarum volucres irrequieta vias,
At prius illuſtri quàm carcere vincta lateret,
Frænauit fluctus, Sicelis vnda, tuos;
Scyllæos latè Sicelis parit vnda fragores,
Sicelideſque vndæ monſtra Charybdis habent:
Fixa tamen potuit Siculos quæ ſiſtere fluctus,
Præcipites horas ſiſtere arena nequit.

CLEPSYDRA

CONSTANTIÆ ARGVMENTVM.

CRyſtallus, gemino quæ carcere claudit arenam,
Olim inter ſocias lympha fluebat aquas:
Cumque alueo flueret decliui fluminis, illam
Limite claudebat mollis arena ſuo.
Nunc vbi cryſtalli in ſpeciem vaga lympha rigeſcit,
Lege rigentis aquæ mollis arena fluit.
Clauſit arena vndas, claudit cryſtallus arenam;
Sors & arenam inter ludit, & inter aquas.
Molles arce animos, conſtantia pectora ſerua;
Quando etiam lymphas obriguiſſe iuuat.

CLEPSYDRA
HVMANÆ VICISSITVDINIS argumentum.

QVæ vaga cryſtallo gemina decurrit arena,
Quæque notat vitæ clauſa volantis iter;
Fluminis, anne maris lectam de littore credam?
Et maris, atque amnis littus arena tegit.
Eſt maris, illa horas mihi cum metitur amaras;
Cum dulces, placidi fluminis eſſe reor.

DE PYTHAGORÆ STATVA à Gallo artifice plaſtico opere affabrè elaborata.
IN MARII SCHIPANI MVSEO.

PRaxiteles Gallus per corpora plura vagantem
Cogit Pythagoran hoc animare lutum:
Illum poſſe reor facundas edere voces,
Et ſophiæ eloquio promere dona ſuo:
At ſuadere ſilens cum priſca ſilentia vellet,
Hinc tacitus nullos exprimit ore ſonos.

DE DAVIDE, ET IONATHA, ex I. Regum c. 18.

DILIGEBAT IONATHAS Dauid quaſi animam ſuam; dedit & arcum ſuum.

IEſſidæ Ionathas ingenti captus amore,
  Pignus amicitiæ iungere fœdus amat:
Fœdus Amor ſocians, largitus munera amanti
  Dicitur, illa inter gemmeus arcus erat.
Mos in Amore nouus! dat dono largior arcum,
  Spicula tantum olim qui dare nouit Amor.

ABSALON E' QVERCV pendens extinctus.

IStacidas Dauide fatus formoſior inter,
  Ore niues, aurum vincere crine potis;
Dum rapido infelix denſam ſubit impete quercum,
  Cæſarie implicita triſte pependit onus:
Nempe coma ambierit patriam quod iniqua coronã,
  Hinc violata prior regia iura luit.

ABSALONE QVERCV pendens extinctus.

IEſſidæ proles roſeis pulcherrima malis,
Cui natiuum aureo crine latebat ebur;
Dum ramoſa fugax querceta pererrat Idumes,
Reſtitit implicita pendula præda coma.
Aurea ſecla, reor cupiens noua texere Quercus,
Diripuit flauis aurea fila comis.

ABSALON E' QVERCV pendens extinctus.

FLaua comas, Solymi ſoboles pulcherrima Regis,
Sæuior in patrem dum fera bella ciet;
Vt non immerito luat auſa ſacerrima letho,
Penſilis è querno ſtipite membra trahit.
Nempe ſua vlciſci cupit aurea ſecula quercus;
Quæque inimica videt, ferrea corda necat.

DE HEBRÆA MATRE IN Hieroſolymæ obſidione filium, vt eo paſceretur, dilacerante.

VNdique dum pauidæ Solymeia mœnia gentis
Victrices acies obſidione premunt;
Veſana ſtimulante fame lactentia nati
Iſacidem matrem membra voraſſe ferunt.
Ipſa fames auctor ſceleris pallore relicto,
Diſcolor infecit fuſa rubore genas:
Quæque minax bello Romana Inſignia præfert,
Vertiſſe eſt oculos Romula viſa Lupa;
Mox vltura nefas; ſceleriſque piacula tanti,
Flauij in Iſacidas impulit arma Ducis.
Æneadûm cuſtos, altrix Lupa fida Quirini,
Par erat vt Solymam plecteret vlta Lupam.

DE HEBRÆA MATRE IN Hieroſolymæ obſidione filium, vt eo paſceretur, dilacerante.

DVm Matrem Solymęã abdominis vrget Erynnis,
Innocuæ ſobolis membra cruenta vorat:
Eumenides Stygis, Alecto, geminæque ſorores,
Hinc ſceleris formam condidicere nouam:
Ingluuiem expleri tam ſæua vbi nouit ab eſca,
Maluit ore procul Tantalus ire dapes.

AD ROMANAS LEGIONES Hieroſolymam obſidentes.

VISÆ SVNT ARMATÆ ACIES tranantes nubila, & ciuitati circumfuſæ: ex Ioſepho l. 6.

O Quæ regnorum domitrix, gens Romula, dudum
Iſacidûm muros obſidione premis;
Aërias acies Solymam vaſtare furentes
Aſpicis vltrices exeruiſſe manus?
Nempe ſua Eumenidum ſuper aëra protulit Orcus
Agmina, queis vltor ſuggerit arma furor:
Aduerſus Solymos irato vindice cælo
Prælia miſta Titi, bellaque Ditis erunt:
Par erit & Stygiæ, & Latiæ victoria genti;
Prælia poſt vni ſed Stygi præda manet.

AMATÆ LATINORVM REGINÆ tumulus.

HOc gelido cineres tumulo ſeruantur Amatæ,
Quæ quondam Latio regia iura dabat:
Dum Mars natæ inſtat thalamum turbare iugalem,
Matri feralem mors ſtatuit tumulum:
Quod generum extinctum credit, quod mœnia flãmis
Preſſa videt, manibus deperit ipſa ſuis.
Sic Troum indignata ſequi Regina triumphos,
Maluit inferias, Turne, præire tuas,
Demeret vt ſeruis hoſtilia vincla lacertis,
Informi nodo libera colla dedit.

IN ÆNEÆ TROIANORVM Regis, & Lauiniæ nuptiis.

SOlue moras, Hymenæe, datur Lauinia coniux
Æneæ; lentas ſolue, Hymenæe, moras:
Fatali Æneæ thalamo nuptæque Latinæ
Floribus almus ades tempora vinctus, Hymen.
Hinc olim exurget læto gens aurea mundo;
Romanæ hæc Vrbis ſidus, & orbis erit:
Romulidûm gens, Mauortis pulcherrima proles,
Et Thetidem, & terras ſub ſua iura premet:
Arbitra erit populis felix; patriumque Quiritum
Pace, armiſque potens nomen ad aſtra feret.
Nunc tamen haud tædas incende, Hymenæe, iugales,
Collucet Rutulûm plurima tæda rogis.

DE

DE IVLIO CÆSARE, CVM Alexandria pulſus ſuos commentarios nando ſeruaſſet. ex Sueton. c. 64.

ÆQuoris vndiſono naret cum gurgite Cæſar,
Partitus mira dicitur arte manus:
Hiſtoriæ monumenta ſuæ ne mergeret vndis,
Læua librum ſeruat, Nerea dextra ferit.
Interea tumidis furit vndique fluctibus æquor,
Vndique ventorum vis inimica furit.
Nereus, atque Eurus, qua poſſim dicere cauſa
Mergere Cæſareum vos nequiiſſe caput.
Suppoſuiſſe reor cum Cypride Pallada dextram;
Palladi cura liber, Cypridi Cæſar erat.

DE EODEM.

DVm tumidi tranat pelagi freta cærula Cæſar,
Hiſtoriæque manu pondera grata gerit;
Dulcia quò Protheus olli ſolamina ferret,
Fatidico vates edidit ore ſonos.
Macte animis Heros, manet, æternumque manebit,
Quæ notat annales pagina fida tuos;
Auguſti haud calami fas eſt periiſſe labores,
Nectar vbi condit Romula lingua ſuum.
Lethæi Hiſtoriæ vincent obliuia fontis,
Exuperare minas quæ didicere maris.

DE EODEM, ET OCTAVIO Auguſto flammis eripiente Æneidem; quam comburi auctor teſtamento mandauerat.

INfenſa ingeniis agitat ſors dira Poeſim;
Par itidem Hiſtoriæ ſors monumenta premit.
Vis Latiæ decus hiſtoriæ deiecerat vndis;
Damnarat flammis carmina culta Maro:
Eripit Auguſtus rapidis Æneida flammis,
Nans rapit Hiſtoriam Cæſar Iulus aquis.
Tam bene qui flammas depellat, non erit vllus;
Tam bene qui pellat Nerea, nullus erit.

DE M. ANTONII TRIVMVIRI coniugis immanitate in Tullium.

ROmulidûm, & Patriæ ſeruator Tullius Vrbis,
Militis vt dextra colla ſecunda dedit;
Os illi exanime Antonî ſæuiſſima coniux
Confodiſſe diu vindice fertur acu:
Sic delere iuuat celebris conuicia linguæ,
Fœdáque facunda probra notata manu.
Improba, quod findas arcum, quod ſpicula frangas,
Sciſſuras reparant vulnera nulla ſuas.

DE M. ANTONIO TRIVMVIRO cognomento Baccho; qui, quod nauali, quàm terreſtri pugna congredi maluiſſet, victus dicitur ab Auguſto.

Romanis victor toties Antonius armis,
Auguſto infenſus dum fera bella ciet;
Leucatæ Actiacis auſus confligere in vndis,
Inde fugax Nili littora victus adit.
Forſitan Ægypto victricia ſigna tuliſſet,
Ni dederat mediis prælia Bacchus aquis.

AD CAIVM CALIGVLAM, qui Imperatorum primus in auream coronam Lauream commutauit.

Laurea ſerta comis tu primus in aurea mutas,
Sub iuga qui quartus Romula regna premis.
Verticis an crines, vbi Cypria ludit Erinnys,
Ramis caſta ſuis Laurus obire nequit?
An caput afflandum Phlegræi fulminis ictu
Innocua Daphne condere fronde negat?
Quicquid id eſt; animus ſub fuluo ferreus auro
Quàm malè mendaci ſubdolus arte latet!

IN NERONEM matricidam.

CVm Romana flagrãt rapidis tecta ardua flammis;
Cùm nece Romulidûm millia multa cadunt:
Non explet veſana Nero ieiunia cordis;
Sæuitiemque noua paſcere cæde parat.
Matris at immiti cum ferro diſſecat aluum,
Sæuitiæ incurrit crimina nulla Nero:
Vltori meritas ferro perſoluere pœnas
Aluus debuerat, quæ fera monſtra parit.

IN NERONEM.

TRoas in aduerſos Argoi militis aſtu
Horrida flammarum ſemina fudit equus:
Dehinc noua Romulea ſtarent cùm Pergama dextra,
Efferus incendit Romula tecta Nero.
Quid meruiſſe rear te, gens æneia? ſemper
Belluarum vt nocuas experiare faces.

IN TVBERONEM hypocritam.

NAtalem Alcidæ vellet ſibi Tubero noctem;
Soles, fert quales frigida bruma Getis:
Nempe vorat noctu, reuocat ieiunia mane;
Tempora partitur guttur, & hypocriſis:
Guttur amat noctem, latebras vt repleat aui;
Vtque oculos capiat, lucem amat hypocriſis.

DE AMETHO ÆTHIOPE, qui à remigio liber purgandis caminis operam dabat.

AMethus damnans Nereïa munera remex,
Quæque humeris crebro verbere lora ſonant;
Vulcani dicat obſequio ſe compede liber;
Et iuuat ex vndis ignis inire lares:
Stipite prælongo purgandis dextra caminis
Illius hinc alia læuior arte vacat.
Cernite, proh quantum Naturæ ars æmula certat!
Redditur Æthiopis nigrior arte color.

CENTVRIA SECVNDA.

DE TRIBVS PVERIS in Babylonis fornacem cõiectis ; quorum ſolemnia paulo ante Domini natalem diem celebrantur.

ASpice, Crudelis Babylon, Solymæa Pubes
  Tradat vt immerito membra tenella rogo.
Mira fides! hominum ſenſu clementior ignis
  Iſacidûm innocuus lædere membra timet.
An quod membra niues puerorum lactea credat,
  Aduerſus refugit territa flamma niues ?
An quia diuini melior quà feruor amoris
  Æſtuat, hinc victus vilior ignis abit?
An noua diuidui diuortia cernimus ignis?
  Lucem aliò, atque aliò diuidit ille faces:
Hic ignes radiant; alibi vis æſtuat ignis;
  Nempe Syri regis pectore cœca furit.
Quicquid id eſt, pueri cum præferet ora ſub antro
  Numen, eritque tui præda furoris, hyems;
Ponere ſæuitiem Babylonis diſcite ab igne,
  Mitius & pueri lædere membra niues.

IN SANCTVM HOMOBONVM Sartorem, cuius obitus celebritas natalem Domini diem aliquot ante diebus præcedit.

TAnta ne te humanæ ceperunt tædia vitæ,
Sancte ſenex? terris cedere tantus amor?
Quò properas? tu doctus acu vigilare labori,
Frigida ſæpe inopum tegmine membra tegis:
Ne fuge; mox oriens Pueri Deus exeret artus;
Nullaque, qua condat membrula, veſtis erit.

AD PVERVM IESVM IN Bethlehem ſpelunca iacentem.

NE fle, ne nimio, mea lux, præ frigore vagi;
Non lacrymarum arcet frigora ſæua tepor:
Ne ſuſpiriola ingemina, pulcherrime rerum,
Æoliam gemitus vim repuliſſe nequit.
Ne geme, ne vagi; ride, mi Pupule; riſus
Tempora pacato frigore verna dabit:
Si lubet, è geminis iacias incendia ocellis;
Æſtiuos referent lumina dia dies.

AD PVERVM IESVM IN- præſepi iacentem.

Mille oculis m[illegible] ſpectant te ſidera nocte,
  Diue Puer, p[illegible]es dum tua membra premunt:
Ardent ſe induere in p[illegible]leas, & cedere cælo
  Sidera, ſic membris, Diue, beanda tuis.
Siſtite iter, patrias ne linquite ſidera ſedes;
  Tempus erit, victor cum premet aſtra Puer.

DE PVERO IESV FASCIOLIS inuoluto in præſepi; ad cæleſtem Angelorum militiam pacem canentem.

Agmina Cœlituum ſemper victricia, tantum
  Nomina quid pacis congeminare iuuat?
Cœleſtes acies pacis noua fœdera cogit
  Quis cum mortali iungere gente metus?
Nempe dediſſe Ducem cernunt in vincula palmas,
  Cœlicolûm hinc acies fœdera pacis amant.

AD

AD SOMNVM DE PVERO Ieſu dormiente.

HOs, vbi Vita ſibi ſolium defixit ocellos,
Audax ne Mortis Somne gemelle premas:
Si generis memor es, tua ni te ſomnia fallunt,
Regna vbi ſunt Vitæ, præcipe, Somne, fugam.
Fallimur imperium in Puero hoc commune potitur
Et ſopor, & ſomni decolor ore Soror.
Corde crucis cupido Mors regnat, Somnus ocellis:
Quantum Amor immeritis prodigit imperium!

AD SOMNVM DE PVERO Ieſu in Bethlehem ſpelunca dormiente.

BEthlemij condis Pueri cum lumina, Cœli
Tu mihi delicias, inuide Somne, rapis:
Inde ſoporifero rorantes nectare pennas,
Cum remoues, cœli gaudia mî referas.
Impare regnatis quàm ſorte ſoporque, ſororque!
Mors Erebum, cœlum pandere, Somne, potes.

DE

DE PVERO IESV IN præſepi dormiente ad Paſtores.

DVm gelido ſpectas, Paſtorum turba, ſub antro
Stramineo Puerum ponere membra thoro;
Ah precor, ah reſona ne voce abrumpe ſoporem;
Ne data luminibus gaudia, lingua fuget:
Fas tibi nunc ſpectare: puer ſi pandat ocellos,
Obruta cœleſti lumina luce teges.
Aſpice ſiderei nocturna ſilentia cœli;
Silicet, vt pandat lumina mille, ſilet.

AD PVERVM IESVM in præſepi iacentem.

STramineis, Puer alme, iaces malè fultus auenis;
Et furit ah tremulas lædere bruma manus:
Te ſuper alarum dum mollia tegmina latè
Pandit, ſpectantum pectora figit Amor.
Vulnera Amor fruſtra quærit, fruſtraque cruorem;
Vbera, Diue Puer, lac tibi quærat Amor.

DE PVERO IESV in Bethlemæ ſpelunca.

BEthlemæ collata, procul ſint Theſſala Tempe;
Prodigit hîc dius gaudia mille Puer.
Si nemus Elyſium Bethlemæ Græcia confert;
Elyſium temnat Græcia victa nemus.
Dum colere has cœleſtis Amor dignabitur oras,
Sit mihi Bethlemam deſeruiſſe nefas:
Immitis dum ſæuit hyems, dum bruma rigeſcit,
Otia felici degere ſede iuuat.
Ore niues Boreas, flammas Puer afflat ocellis;
Hinc niue certat hyems, ignibus inde Puer,
Sic dum frigoribus, Pueri ſe incendia miſcent,
Temperie verni temporis ipſe fruar.

AD PVERVM IESVM paſtoritium epigramma.

IN DVORVM PASTORVM certamine à primo emodulatum.

INtexto candet mihi lacteus humor hibiſco,
　At tua cum præfers ora, Puelle, nigret.
Indum candet ebur nigranti textile buxo.
　Te viſo buxo concolor horret ebur.
Hyblæa candent argentea valle liguſtra,
　Candidiora geris, Diue, liguſtra genis.
Lactea Rhiphæo quæ plurima vertice candet,
　Te prope nix gelidos obruet atra ſinus.
Candori ceſſura tuo, mi Pupule, nigrent
　Lacteus humor, ebur, cana liguſtra, niues.
Incertum tamen eſt, vbinam victoria maior,
　Vincant ne ora niues, an mage corda faces.

AD

AD PVERVM IESVM paſtoritium epigramma.

IN DVORVM PASTORVM certamine à ſecundo emodulatum.

Nigra rear puro rorantia cymbia lacte,
Natiuas præfers cum,Puer,ore niues.
India mittit ebur,patrio ſed concolor Indo,
Lux mea,blanda Puer,te prope nigret ebur.
Arctoas alpina niues ſi culmina iactant,
Arctoas ſuperas,Pupule belle,niues:
Si præeunt Hyblea niuem candore liguſtra,
Pupule mi, niuea fronte liguſtra præis.
Candori collata tuo ; pulchetrime rerum,
Lac,ebur, & niuibus iuncta liguſtra nigrent.
Nil tamen ambigerem cœleſtes vincier ignes,
Diue, tuis oculis, vincis vt ore niues.

DE PVERO IESV IN præſepi iacente.

DIus Amor, quæ mira oculis ſpectacula pandis?
Vagitus, ſupera qui tonat arce, ciet?
Ille ne turgidulos lacrymis irrorat ocellos?
Torua ſerenanti cui maris ira cadit.
Qui nutu vincire poteſt, & ſoluere Cauros,
Nexibus hunc arctum candida lina ligent?
Ergo ne qui dextra terrarum pondera librat
Immotus, gelido frigore membra tremit?
Ille tremat rapidis data præda furoribus Euri,
Fulgere ſidereas qui dedit igne faces?
Scilicet imperio ſubdunt ſe cuncta Tonantis;
Dius Amor, paret legibus ille tuis.

DE PVERO IESV IN præſepi iacente.

SIbila cum rapidus geminat Notus, æquoris iras
Siſtere arenarum margine, mira reor.
Mira reor vaſtæ librari pondera terræ;
Sidera lege pari fulgere mira reor.
Alternis æſtus præferuida tempora cœlo,
Alternis hyemes reddere mira reor.
Munera mira reor, quæ pomifer educat annus;
Florea vere nouo munera, mira reor.
Aſt vbi nunc parua Pueri ſub imagine NVMEN
Aſpicitur, rerum cuncta minora rear.
Luſiſſe Omnipotens fertur cum conderet orbem;
Ludicra nunc Pueri nulla ſub ore gerit.

AD PVERVM IESVM IN præſepi iacentem.

CAndidior niuibus, niuibus magè frigide, duras,
Pupule mi, ſtipulas dum tua membra premunt.
Ah niuibus vicina tuis mihi corda latentes
Feruida quàm ſubitò corripuere faces!
Quodque mihi è niuibus tacitos cor excipit ignes,
Irriguas cor idem liquitur in lacrymas.
Fœdus aquæ, flammæque ineunt? Amor, ilicet omnes
Naturæ leges diſſoluïſſe potes;
Fœdera, dius Amor, potis es noua condere; mitì
Diſſona, dius Amor, iungere pace potes:
Eſtque parum iunxiſſe: niues ſunt ſemina flammis;
Flammaque ſuccenſo pectore ſemen aquis.

IN PVERI IESV Circumciſionem.

MAtris amor, matriſque dolor, pulcherrime rerũ,
Innocuus ſilicis vulnera ſæua ſubis:
It roſeus, Puer alme, tuo qui vulnere ſanguis,
Diſcolor ante ictum lacteus humor erat.
Irriguas abiiſſe liquor cùm vellet in vndas,
Quòd fluat in guttas parcior, erubuit.

IN PVERI IESV Circumciſionem.

SAnguinei, Puer alme, fluunt tibi vulnere rores;
Expetit Iſacidûm flumina larga ſitis:
Has, cæleſtis Amor, iacias ceu ſemina guttas;
Sanguinis hinc olim flumina meſſis erunt.

IN PVERI IESV Circumciſionem.

DE LAPIDEO GLADIO.

VIrgineo prodis gremio cum lucis in auras,
In tua crudeſcunt vulnera ſaxa, Puer:
At mutata eadem, nativi oblita rigoris
Cædem ſaxa tuam fracta dolore gement.
Scilicet & lapides olim miteſcere diſcent,
Si lapides madeant ſanguine, Diue, tuo.

IN PVERI IESV Circumſionem.

DE LAPIDEO GLADIO.

SIderibus rutilo certat fulgore Pyropus,
Puro ſideribus lumine certat Onyx.
Oceano perfuſe comas tibi Phoſphore præfert
Indica natiuas lucis Iaſpis opes.
Aureo Chryſolitus tibi certat lucidus igne,
Remigibus referas cum, Cynoſura, iubar.
At, lapis, innocuo Domino qui ſanguine roras,
Lux facibus cedat gemmea victa tuis.
Gemmæ oculis radiant, facibus tibi corda beantur:
Iudice me, haud videant lumina, corda flagrent.

DE PVERO IESV IN præſepi.

GASPARIS EOI REGIS admiratio.

MArmoris in faciem conſurgunt æquore fluctus,
Grata Deo pubes dum Pharaona fugit.
Cum ſitis Iſacidis exureret arida fauces,
E ſaxo vitreæ liquitur humor aquæ.
Abramidûmque acies victrix dum prælia miſcet,
Immotus ſpectat prælia ſera dies.
Fama loquax æui ſenioris murmura ſiſtas,
Obuia ſunt oculis en mage mira tuis.
Quem nequeunt vaſti ſinuoſa volumina cœli,
Quem nequit ingenti condere terra ſinu:
Hunc humili fultum ſtipula magalia condunt:
Hic Sol ſtet, rigeant æquora, ſaxa fluant.

DE

DE PVERO IESV IN præſepi.

BALTASSARIS EOI REGIS admiratio.

ÆQuor Erytræis ceu marmor ſubſtitit vndis,
Dum genus Iſacidûm Cærula regnā ſubit:
Mox lapidum venæ laticum laxantur in vſus,
Arida cum profugis vreret ora ſitis.
Siſtit anhelantem ſummo ſol æthere curſum,
Dum cadit Abramidûm gens inimica manu.
Priſca mihi poſthac reſono ne múrmure iactes,
Garrula fama;nouis victa vetuſta cadant.
Quem magni nequeunt cohibere immania cœli
Æquora, vaſta nequit terra fouere ſinu;
Hunc anguſta, viden, paſtorum ſepta coërcent:
Stet, rigeat fluat hîc, Cynthius, vnda, ſilex.

DE PVERO IESV IN præſepi.

MELCHIORIS EOI REGIS admiratio.

IGnis, Amor diuine, tui miracula neſcit,
Si volucris poſthac Fama priora canat.
Quid mage ſit mirum, quod ſtet ceu marmor Erytre?
An nimio NVMEN diriguiſſe gelu?
Quid mage ſit mirum fluxit quod marmor in vndas?
An quod vagitu perluat ora Deus?
Quid mage ſit mirum, medio mora ſolis Olympo?
An quod parua Deo faſcia membra liget?
Nec fluidus lapis, vnda rigens, ſtans Cynthius æquãt,
Quæ vel lacrymula, Pupule, mira geris.

DE

DE AVRI MVNERE PVERO Ieſu ab Orientis Regibus oblato ad Virginem Deiparam.

FVrua dari fului ramum ſibi præcipit auri,
Perſephone ſtygio nupta Puella Ioui:
Tu quoque, Diua parens, puerum complexa Tonante
Ante pedes auri munera diues habes.
Quid pallere olim pauidum mirabimur aurum?
Cum dubitet cœlone, an Stygi munus eat.

DE THVRIS MVNERE Puero Ieſu oblato.

EOi Reges ſyluæ cum thura Sabææ
Congererent nato dona futura Deo;
Sylua nouo miſſura lubens ſua munera Regi,
Frondibus hæc motis ſibila verba dedit.
Thura damus tibi, Diue puer; ſed ſylua Sionis
Quadrifidam in formam lignea dona dabit.

DE MYRRHÆ MVNERE Puero Ieſu oblato.

BEthlemio Omnipotens olim Puer editus antro,
Accepit tenera myrrhea dona manu:
Dehinc letho propior duro data victima ligno,
Repulit è ſiccis myrrhea vina labris.
Sæpe paras, Mortale genus, conuiuia myrrhæ;
Hinc parit iſte frequens tædia longa liquor.

AD CHRISTVM DOMINVM in auguſtiſſimo Euchariſtiæ ſacramento latentem.

CVm Bethlæ paleas inter, mea vita, lateres,
Non oculis paleæ te rapuere meis:
Aſt vbi cana Ceres niueo nunc condit amictu,
Te noſtris oculis inuidioſa rapit.
Coge mihi paleas, Cererem iam deſere, meſſor;
Si largæ paleæ, ſi ſit auara Ceres.

DE

DE AVGVSTISSIMO Euchariſtiæ Sacramento.

PAſtoris ficta ſub imagine ceſſit Olympo,
Æmonias cupidus paſcere Phœbus oues;
Hæc olim Pindo cecinit malè docta Vetuſtas:
Vera canas, fictos reiice, Fama, iocos.
Sol meus en petiit Cereris ſub imagine terras,
Eſſet vt idem ouibus Paſtor & eſca ſuis.

AD CHRISTVM DOMINVM Cruci ſuffixum.

ORbis honos, cœlique decus, Patriſque voluptas,
Lux mea, te extinctam lumina noſtra vident?
Ægra mihi larga tabeſcant lumina fletu,
Molle cor in liquidas diſſolüarur aquas:
Infelix hos ne cogar perferre dolores,
Arctoo cuperem monte rigere lapis;
Stare, vel immitem cautes Marpeſia in Eurum,
Effera quam tumidi verberet ira maris.
Fallor; ſi Domini rorantia ſanguine figas
Tela, Dolor, ſubeam vulnera, dulcis eris.

AD SANCTVM CRVCI deuinctum latronem.

PRædator, gemino felix qui ſtipite pendes,
  Munera tu vitæ pro nece raptor habes.
Olim ne celebrem ſua furta Promethea iactent;
  Ne ſua Mercurius præ tibi furta ferat.
Brachio tu ligno vinctus rapis æthera ; quid ſi
  Callida prædari libera dextra foret?

DE CHRISTO DOMINO reſurgente, ad Solem.

EOas primo luſtras cum lumine terras,
  Exeris è liquido marmore, Phœbe, caput:
At caput en duro mea lux è marmore tollit,
  Dite triumphato cum rediuiua redit.
Surgeret è liquido mea lux è marmore ; at illam
  Extinctam marmor dum dolet, obriguit.

DE GEMINO TERRÆ motu obeunte, & reſurgente Domino.

TErra tremit letho, mea Lux, cum lumina condis,
Cum rediuiua refers lumina, terra tremit:
Icta dolore labat, vitæ cum deſeris auras,
Cumque redis, faſto murmure læta ſalit:
Mox etiam cœlo tremere aurea ſidera cernes,
Aurea cum victor ſidera, Diue, premes.

DE PRÆMATVRO SOLIS ortu Domino rediuiuo, iuxta Chryſologum ſer. 82.

SOl, nuper Domini funus ne triſte videres,
Condebas medio lumina mœſta die:
Quàm bene nūc domito Domin' cum ſurgit Auerno,
Præuius algenti lumina nocte refers.
Veſper eras cœcæ tunc noctis nuncius; at nunc
Lucifer; Auroræ, Cynthie, ſume vices.

DE SOLIS DEFECTV OBEVNTE Domino eiuſdémque præmaturo ortu Domino reſurgente.

Vidimus obſcura merſum caligine cœlum,
Æthere dum medio, Cynthie, carpis iter;
Mox terram fuſcis cum nox complectitur alis,
Præpropera retegis, Cynthie, luce diem.
Nil miror noctis, noua nil diſcrimina lucis,
Alma die latuit Lux mea, nocte redit.

AD CHRISTVM DOMINVM reſurgentem, de plagis, quas rediuiuus retinuit.

Æmulus aſtrorum liquida ſi nocte Cometes
Sanguineas retegat flammeus ore comas;
Ille nouas rerum ſeries, noua regna monebit;
Præcinet ille noua ſceptra regenda manu.
Sanguineis rediuiua notis iubar ea eris, ô quos,
Lux mea, tu reges, quæ noua regna mones?
Sidereo regnator erit Mortalis Olympo,
Quique olim cœlo paruit, aſtra reget.

IN DOMINVM COELVM aſcendentem.

SIſte fugam, ne tam celeri, mea Vita, volatu
Cœlicolûm repetas limina., ſiſte fugam;
Ne ſte morás, rapidos cœlo compeſce volatus,
Lux mea, lúminibus ne rapiare meis:
Me ſi ferre negas tua poſt veſtigia greſſus,
Quo nequiere pedes, lumina rendat amor:
Lumina nec metuo perſtringi cœca tuendo;
Lynceus meus eſt; Cypridis orbus Amor.

AD DOMINVM COELVM aſcendentem.

In illud Cant. 5. Caput eius aurum optimum: crura illius columnæ marmoreæ, quæ fundatæ ſunt ſuper baſes aureas.

AVreus es pedibus, tibi ſunt è marmore crura;
Vt Solymæa ſacro carmine nupta canit:
Et tibi diuinum rutilo caput emicat auro;
Phœbęam ſuperas aureus ore facem.
Aureus es; noſtris ne ferreus abnue votis,
Aureus es, votis annue, Diue; meis.
Sat tibi ſit, caput ætherio ſi fulgea auro;
Fulciat ô dios ferrea planta pedes.
Mons in magnetem mutatus Oliuifer omnis,
Quàm facili dulces necteret arte moras.

IN DOMINVM cœlum aſcendentem.

NVBES SVSCEPIT EVM ab oculis eorum. Act. 1. Nubis auerſatio.

INuida quid tanto viduas me lumine nubes?
Patria dum victrix lux mea regna ſubit,
Verte aliò tenebras,aliò rape tetrior vmbras:
Lumina dum dia paſcere luce datur;
Nigrior inde redi, reliquæ tege tempora vitæ;
Conde alios,nubes,hunc mihi redde diem.

IN DOMINVM COELVM aſcendentem:nubis commendatio.

NAte Deo, patriis victor cum redderis aſtris,
Te gremio nubes officioſa fouet:
Fortunata nimis, cœli quæ gaudia condis,
Nullaque fers,nubes,fulmina ſæua ſinu:
Fortunata nimis,nulla ò te flamina lædant,
Eſſeda nulla ſuum par tibi iactet onus:
Ter nimium felix,dia quæ luce coruſcas,
Phœbæum nubes clarior ante iubar.
Talia ſi condant olim mihi nubila cœlum,
O mihi perpetuò nubilus annus eat.

IN DEIPARÆ VIRGINIS imaginem.

Virginis hæc almæ, & diæ Genitricis imago
Obuia quàm blanda lumina luce beat!
Olli cæſaries per lactea colla comarum
Aurea flauentes paupere gaudet opes:
Nempe haud illa pati dignantur vincula crines
Numen vbi Omnipotens implicuere comis.

IN B. VIRGINIS PVRIFICATIONIS ſolennia ex illo pſ. 21. Factum eſt cor meum tanquàm cera liquiſcens.

Virginis auguſtæ faſtis quid ritè ſacrandas
Artifices quæram, cerea dona, faces?
Cœlite cor flammâ veluti mihi cera liqueſcit,
Grata magis fax hæc cerea munus erit:
Fictas arte faces ignis breuis eliquat ardor;
Fulgoremque illis hora, vel aura rapit;
Aura meam ſed dia facem dat creſcere in horas;
Noſtraque reſtingui flamine flamma nequit.

IN B. VIRGINIS PVRIficationis ſolennia.

QVi tenet Eoas ſyluas Titanius ales
Ibat ouans, nullus par quod in orbe foret:
At poſtquam templo volucrum par obrulit, impar
Munus pro nato Numine Diua parens;
Viuere ſe nollet volucri ſine compare Phœnix,
Virgineæ poſſet munus vt eſſe manus.

DE B. VIRGINE IN ILLVD Lucæ 2. Ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.

ET pater, & genitrix cor ictus vterque dolore
Quærimus en longa te, mea vita, via.
Hæc ait illacrymans Solymi ſub tegmine templi,
Cum ſobolem amiſſam repperit alma Parens.
Quid Patris nomen mauis præmittere Virgo,
Cum Patre te noſcas indoluiſſe magis?
Coniugis obſequium facit hoc; facis, ipſa dolore
Quòd re, quòd verbis non procul eſſe velis.

DE S. THOMÆ AQVINATIS reliquiis, brachio, quod Neapoli, dextera, quæ Salerni Neapolim prope ſeruatur.

CEntenis olim Tellus Briarea lacertis
Extulit, vt ſupera pelleret arce Iouem:
Centenis miſcens mendacia mille lacertis,
Oribus hæc centum garrula Fama canit.
Audes, Parthenope, ſi fœdere iuncta Tonanti
Dicis victrici perdere regna manu;
Brachia ne quæras Ægeonis, vnica Diti
Dextera Aquiniadæ bella cruenta ciet.

DE SOLE S. THOMAE Aquinatis pectus irradiante.

CVm pecus Æmoniis ageret Latonius agris,
Luxit lucis inops icta dolore ſoror:
Nunc quoque Aquiniadæ ſol vret cum pectora Titan,
Dicitur aſpectans indoluiſſe ſoror.
Cedere tunc cœlo doluit, nunc æmula fratrem
Inuidet antiquas linquere poſſe domos.

AD MARIAM MAGdalenam antequam reſipiſceret.

FErro aureos tereti conuoluis vertice crines,
Diuinæ nondum, Magdala, præda facis.
An quia quò valeas animorum flectere ſenſus,
Prædiſcis flauas flectere fronte comas?
An quia fronte refert dum flexilis Irida crinis,
Bellatrix ſicca prælia pace cies?
An quia cùm medium crinis ſinuatur in orbem,
Cæſaries arcum, telaque iuncta gerit?
An quia dum geminos imitantur lumina Soles,
Lunatam ſpeciem crine referre iuuat?
An quia forma fugax, ni vincat orbe capillus,
Euolat, aligera diſſoluenda die?
Irrita ſedulitas! Vibres vt, Magdala, crines,
NVMINIS ignitos da religare pedes.

DE MARIA MAgdalena ſub reſipiſcentiæ initium.

MAgdalin hæc iteraſſe ferunt, dum Cypridis ignes
Inciperet victor pellere dius Amor.
Quæ noua flagrandi verſant diſcrimina pectus?
Quæ vis inuitos cor rapit in gemitus?
Qualia corde hauſi diuinæ incendia flammæ?
Quale mihi flamen Nazaris ora tulit?
Cælitis vt formæ ſe lux dedit obuia, mulcet
Nulla quies noctu pectora, nulla die.
Nocte flagro tacita, redeunt ſuſpiria mane;
Alternant in me flamina, flamma vices:
Solamen iuuat hoc; flammas ne ventilet aura,
Alternis flamen, flammaque corda premit.

DE MARIA MAGDALENA ſub reſipiſcentiæ initium.

NOcte fleo tota ; redeunt incendia mane ;
Imperium diſcors imber,& ignis habent.
Noſtra die refluant largo ſi lumina fletu ;
Non æſtus metuat , Sirie , terra tuos.
Tanta meo ſi nocte flagrent incendia corde,
Non tenebris terras nox teget atra ſuis.
Magdalis hæc fertur modulata in carmina voces ,
Cælite cum primas ſenſit ab igne faces :
Dum canit , in numerum geminabat pectoris ictus,
Muſica dimenſus tempora dius amor.

DE SANCTA MARIA Magdalena ad Domini pedes prouoluta.

Ex Chryſologo ſer. 93.

NVminis ora fugit ; tergo vix auſa propinquat,
Fuſa verecundo Magdalis igne genas:
Tum gemino irriguos deducit lumine fletus,
Pronaque cœleſtes proluit imbre pedes.
Hactenus è cælo pluuios terra hauſerit imbres ;
Mutata cælum nunc vice terra rigat.

DE SANCTA MARIA Magdalena ad Domini pedes prouoluta.

LIquitur in lacrymas,& flexile verticis aurum
Explicat ad Domini Magdala fuſa pedes:
Hæc patrio, Omnipotens, noua figas æthere ſigna;
Sideraque hæ lacrymæ, Sidera crinis erunt.
Cede polo, Eridane Auſonidum regnator aquarum,
Et Berenicææ fama ſuperba comæ:
Hic lacrymarum amnis radiet mage gratus olympo,
Crinis hic ætherio gratior orbe micet.

AD SANCTAM MARIAM Magdalenam ex illo. Cant. 4.

Vulneraſti cor meum ſoror mea ſponſa, in vno crine colli tui.

FOrte procul niuea ſponſæ ceruice pependit
Exilio crinis gratior ipſe ſuo;
Hic potis eſt ſponſi geminato vulnere pectus
Figere, & hinc victor cor rapuiſſe potis.
Auſa Deo certare è collo mille fluentes,
Magdala, tu crines, aurea tela, paras;
His vincire olim, atque his vincere fortis amantes
Bellatrix, auro verticis arma moues.
Nunc quoque certa manet victoria: ſed potes vno
Si viciſſe Deum crine, tot arma vacant.

DE SANCTA MARIA Mag. ad Domini pedes prouoluta.

ARgenteos oculorum imbres, & verticis aurum
 Magdala cæleſtis ſoluit amoris emax:
Abluat vt Domini plantas, dat lumine fletus,
 Vt tergat, pandit mollia fila, comas.
Irrita ſedulitas; lacrymas ne tergite crines;
 Ablue ne Domini flebilis vnda pedes.
Quid gemmis compar lacrymarum tergitur imber?
 Planta quid abluitur neſcia ſordis aquis?

SANCTA MARIA MAGDAlena extincto Domino.

MAgdalis infelix iuſto data præda dolori
 Immorior, vitæ proxima meta vocat:
Non mihi Pyramidum ad tumulum faſtigia poſco.
 Non Mauſolei funebre culmen amem:
Sit mihi pro tumulo, quam geſtat Aquarius, Vrna;
 Perpetuo vt Domini funera acerba fleam.

DE

DE SANCTA MARIA Magdalena exanimi corpore Domini tumulato.

FIxa oculos, innexa manus, par Magdala ſaxo,
Dum Domini ad tumulum funera ſæua dolet;
In lacrymas abiiſſe rogat, fletûque perenni
Irrigua, his tumulo deſtinat iſta notis.
Magdalis hîc tegitur: gens hoc Solymæa credas,
Cum lacrymarum vnda flebilis vrna fluat.

DE SANCTA MARIA Magdalena ad Domini tumulum.

MAgdalis vda genis, pallore ſimillima ſaxo,
Exanimem ruptū tumulo cum fleret amantē,
Crebra per has tandem rupit ſuſpiria voces.
Vita vale, Domini excipiat moritura ſepulchro,
Dius Amor, cui corda patent; mea lumina condat:
Dius Amor mihi iuſta ferat; mihi funera faxit:
Sculpat Amor iaculo tumuli mihi marmore carmen.
Magdalis hîc tumulata tegor; mea gaudia cuſtos,
Infelix, ſeruaſſe meam, lapis improbe, vitam
Quando nequis; ſerua cineres, & conde ſepulcro.

AD SANCTVM CRVCI deuinctum latronem.

PRædator, gemino felix qui ſtipite pendes,
Munera tu vitæ pro nece raptor habes.
Olim ne celebrem ſua furta Promethea iactent;
Ne ſua Mercurius præ tibi furta ferat.
Brachio tu ligno vinctus rapis æthera; quid ſi
Callida prædari libera dextra foret?

DE CHRISTO DOMINO reſurgente, ad Solem.

EOas primo luſtras cum lumine terras,
Exeris è liquido marmore, Phœbe, caput:
At caput en duro mea lux è marmore tollit,
Dite triumphato cum rediuiua redit.
Surgeret è liquido mea lux è marmore; at illam
Extinctam marmor dum dolet, obriguit.

DE

DE GEMINO TERRÆ motu obeunte, & reſurgente Domino.

TErra tremit letho, mea Lux, cum lumina condis,
Cum rediuiua refers lumina, terra tremit:
Iſta dolore labat, vitæ cum deſeris auras,
Cumque redis, faſto murmure læta ſalit:
Mox etiam cœlo tremere aurea ſidera cernes,
Aurea cum victor ſidera, Diue, premes.

DE PRÆMATVRO SOLIS ortu Domino rediuiuo; iuxta Chryſologum ſer. 82.

SOl, nuper Domini funus ne triſte videres,
Condebas medio lumina mœſta die:
Quàm bene nūc domito Domin' cum ſurgit Auerno,
Præuius algenti lumina nocte refers.
Veſper eras cœcæ tunc noctis nuncius; at nunc
Lcel̃er; Auroræ, Cynthie, ſume vices.

DE SOLIS DEFECTV OBEVNTE Domino ciuſdémque præmaturo ortu Domino reſurgente.

VIdimus obſcura merſum caligine cœlum,
Æthere dum medio, Cynthie, carpis iter;
Mox terram fuſcis cum nox complectitur alis,
Præpropera retegis, Cynthie, luce diem.
Nil miror noctis, noua nil diſcrimina lucis,
Alma die latuit Lux mea, nocte redit.

AD CHRISTVM DOMINVM reſurgentem, de plagis, quas rediuiuus retinuit.

ÆMulus aſtrorum liquida ſi nocte Cometes
Sanguineas retegat flammeus ore comas;
Ille nouas rerum ſeries, noua regna monebit;
Præcinet ille noua ſceptra regenda manu.
Sanguineis rediuiua notis iubar ea eris, ô quos,
Lux mea, tu reges, quæ noua regna mones?
Sidereo regnator erit Mortalis Olympo,
Quique olim cœlo paruit, aſtra reget.

IN

IN DOMINVM COELVM aſcendentem.

SIſte fugam, ne tam celeri, mea Vita, volatu
Cœlicolûm repetas limina., ſiſte fugam;
Necte morás, rapidos cœlo compeſce volatus,
Lux mea, lúminibus ne rapiare meis:
Me ſi ferre negas tua poſt veſtigia greſſus,
Quo nequiere pedes, lumina tendat amor:
Lumina nec metuo perſtringi cœca tuendo;
Lynceus meus eſt; Cypridis orbus Amor.

AD DOMINVM COELVM aſcendentem.

In illud Cant. 5. Caput eius aurum optimum: crura illius columnæ marmoreæ, quæ fundatæ ſunt ſuper baſes aureas.

AVreus es pedibus, tibi ſunt è marmore crura;
Vt Solymæa ſacro carmine nupta canit:
Et tibi diuinum rutilo caput emicat auro;
Phœbeam ſuperas aureus ore facem.
Aureus es; noſtris ne ferreus abnue votis,
Aureus es, votis annue, Diue, meis.
Sat tibi ſit, caput æthério ſi fulgea auro;
Fulciat ô dios ferrea planta pedes.
Mons in magnetem mutatus Oliuifer omnis,
Quàm facili dulces necteret arte moras.

IN DOMINVM coelum aſcendentem.

NVBES SVSCEPIT EVM ab oculis eorum. Act. 1. Nubis auerſatio.

INuida quid tanto viduas me lumine nubes?
Patria dum victrix lux mea regna ſubit,
Verte aliò tenebras, aliò rape tetrior vmbras:
Lumina dum dia paſcere luce datur;
Nigrior inde redi, reliquæ tege tempora vitæ;
Conde alios, nubes, hunc mihi redde diem.

IN DOMINVM COELVM aſcendentem: nubis commendatio.

NAte Deo, patriis victor cum redderis aſtris,
Te gremio nubes officioſa fouet:
Fortunata nimis, cœli quæ gaudia condis,
Nullaque fers, nubes, fulmina ſæua ſinu:
Fortunata nimis, nulla ò te flamina lædant,
Eſſeda nulla ſuum par tibi iactet onus:
Ter nimium felix, dia quæ luce coruſcas,
Phœbæum nubes clarior ante iubar.
Talia ſi condant olim mihi nubila cœlum,
O mihi perpetuò nubilus annus eat.

IN DEIPARÆ VIRGINIS imaginem.

VIrginis hæc almæ,& diæ Genitricis imago
Obuia quàm blanda lumina luce beat!
Olli cæſaries per lactea colla comarum
Aurea flauentes paupere gaudet opes:
Nempe haud illa pati dignantur vincula crines
Numen vbi Omnipotens implicuere comis.

IN B. VIRGINIS PVRIFICATIOnis ſolennia ex illo pſ. 21. Factum eſt cor meum tanquàm cera liquiſcens.

VIrginis auguſtæ faſtis quid ritè ſacrandas
Artifices quæram, cerea dona, faces?
Cœlite cor flammâ veluti mihi cera liqueſcit,
Grata magis fax hæc cerea munus erit:
Fictaſ arte faces ignis breuis eliquat ardor,
Fulgoremque illis hora, vel aura rapit;
Aura meam ſed dia facem dat creſcere in horas;
Noſtraque reſtingui flamine flamma nequit.

IN B. VIRGINIS PVRIficationis ſolennia.

QVi tenet Eoas ſyluas Titanius ales
Ibat ouans, nullus par quod in orbe foret:
At poſtquam templo volucrum par obrulit, impar
Munus pro nato Numine Diua parens;
Viuere ſe nollet volucri ſine compare Phœnix,
Virgineæ poſſet munus vt eſſe manus.

DE B. VIRGINE IN ILLVD Lucæ 2. Ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.

ET pater, & genitrix cor ictus vterque dolore
Quærimus en longa te, mea vita, via.
Hæc ait illacrymans Solymi ſub tegmine templi,
Cum ſobolem amiſſam repperit alma Parens.
Quid Patris nomen mauis præmittere Virgo,
Cum Patre te noſcas indoluiſſe magis?
Coniugis obſequium facit hoc; facis, ipſa dolore
Quòd re, quòd verbis non procul eſſe velis.

DE S. THOMÆ AQVINATIS reliquiis, brachio, quod Neapoli, dextera, quæ Salerni Neapolim prope ſeruatur.

CEntenis olim Tellus Briarea lacertis
  Extulit, vt ſupera pelleret arce Iouem:
Centenis miſcens mendacia mille lacertis,
  Oribus hæc centum garrula Fama canit.
Audes, Parthenope, ſi fœdere iuncta Tonanti
  Dicis victrici perdere regna manu;
Brachia ne quæras Ægeonis, vnica Diti
  Dextera Aquiniadæ bella cruenta ciet.

DE SOLE S. THOMAE Aquinatis pectus irradiante.

CVm pecus Æmoniis ageret Latonius agris,
  Luxit lucis inops icta dolore ſoror:
Nunc quoque Aquiniadæ coleret cum pectora Titan,
  Dicitur aſpectans indoluiſſe ſoror.
Cedere tunc cœlo doluit, nunc æmula fratrem
  Inuidet antiquas linquere poſſe domos,

AD MARIAM MAGdalenam antequam reſipiſceret.

FErro aureos tereti conuoluis vertice crines,
Diuinæ nondum, Magdala, præda facis.
An quia quò valeas animorum flectere ſenſus,
Prædiſcis flauas flectere fronte comas?
An quia fronte refert dum flexilis Irida crinis,
Bellatrix ſicca prælia pace cies?
An quia cùm medium crinis ſinuatur in orbem,
Cæſaries arcum, telaque iuncta gerit?
An quia dum geminos imitantur lumina Soles,
Lunatam ſpeciem crine referre iuuat?
An quia forma fugax, ni vincat orbe capillus,
Euolat, aligera diſſoluenda die?
Irrita ſedulitas! Vibres vt, Magdala, crines,
NVMINIS ignitos da religare pedes.

DE

DE MARIA MAgdalena ſub reſipiſcentiæ initium.

MAgdalin hæc iteraſſe ferunt, dum Cypridis ignes
Inciperet victor pellere dius Amor.
Quæ noua flagrandi verſant diſcrimina pectus?
Quæ vis inuitos cor rapit in gemitus?
Qualia corde hauſi diuinæ incendia flammæ?
Quale mihi flamen Nazaris ora tulit?
Cælitis vt formæ ſe lux dedit obuia, mulcet
Nulla quies noctu pectora, nulla die.
Nocte flagro tacita, redeunt ſuſpiria mane;
Alternant in me flamina, flamma vices:
Solamen iuuat hoc; flammas ne ventilet aura,
Alternis flamen, flammaque corda premit.

DE MARIA MAGDALENA ſub reſipiſcentiæ initium.

NOcte fleo tota; redeunt incendia mane;
 Imperium diſcors imber,& ignis habent.
Noſtra die refluant largo ſi lumina fletu;
 Non æſtus metuat, Sirie, terra tuos.
Tanta meo ſi nocte flagrent incendia corde,
 Non tenebris terras nox teget atra ſuis.
Magdalis hæc fertur modulata in carmina voces,
 Cælite cum primas ſenſit ab igne faces:
Dum canit, in numerum geminabat pectoris ictus,
 Muſica dimenſus tempora dius amor.

DE SANCTA MARIA Magdalena ad Domini pedes prouoluta.

Ex Chryſologo ſer. 93.

NVminis ora fugit; tergo vix auſa propinquat,
 Fuſa verecundo Magdalis igne genas:
Tum gemino irriguos deducit lumine fletus,
 Pronaque cœleſtes proluit imbre pedes.
Hactenus è cælo pluuios terra hauſerit imbres;
 Mutata cælum nunc vice terra rigat.

DE SANCTA MARIA Magdalena ad Domini pedes prouoluta.

LIquitur in lacrymas, & flexile verticis aurum
Explicat ad Domini Magdala fuſa pedes:
Hæc patrio, Omnipotens, noua figas æthere ſigna;
Sideraque hæ lacrymæ, Sidera crinis erunt.
Cede polo, Eridane Auſonidum regnator aquarum,
Et Berenicææ fama ſuperba comæ:
Hic lacrymarum amnis radiet mage gratus olympo,
Crinis hic ætherio gratior orbe micet.

AD SANCTAM MARIAM Magdalenam ex illo. Cant. 4.

Vulneraſti cor meum ſoror mea ſponſa, in vno crine colli tui.

FOrte procul niuea ſponſæ ceruice pependit
Exilio crinis gratior ipſe ſuo;
Hic potis eſt ſponſi geminato vulnere pectus
Figere, & hinc victor cor rapuiſſe potis.
Auſa Deo certare è collo mille fluentes,
Magdala, tu crines, aurea tela, paras;
His vincire olim, atque his vincere fortis amantes
Bellatrix, auro verticis arma moues.
Nunc quoque certa manet victoria: ſed potes vno
Si viciſſe Deum crine, tot arma vacant.

DE SANCTA MARIA ad Domini pedes prouoluta.

ARgenteos oculorum imbres, & verticis aurum
  Magdala cæleſtis ſoluit amoris emax:
Abluat vt Domini plantas, dat lumine fletus,
  Vt tergat, pandit mollia fila, comas.
Irrita ſedulitas; lacrymas ne tergite crines;
  Ablue ne Domini flebilis vnda pedes.
Quid gemmis compar lacrymarum tergitur imber?
  Planta quid abluitur neſcia ſordis aquis?

SANCTA MARIA MAGDALENA extincto Domino.

MAgdalis infelix iuſto data præda dolori
  Immorior, vitæ proxima meta vocat:
Non mihi Pyramidum ad tumulum faſtigia poſco.
  Non Mauſolei funebre culmen amem:
Sit mihi pro tumulo, quam geſtat Aquarius, Vrna;
  Perpetuo vt Domini funera acerba fleam.

DE SANCTA MARIA Magdalena exanimi corpore Domini tumulato.

FIxa oculos, innexa manus, par Magdala ſaxo,
Dum Domini ad tumulum funera ſæua dolet;
In lacrymas abiiſſe rogat, fletû[illegible] perenni
Irrigua, his tumulo deſtina[illegible]a notis.
Magdalis hîc tegitur: gens ho[illegible]olymeïa credas,
Cum lacrymarum vnda flebilis vrna fluat.

DE SANCTA MARIA Magdalena ad Domini tumulum.

MAgdalis vda genis, pallore ſimillima ſaxo,
Exanimem ruptũ tumulo cum fleret amantẽ,
Crebra per has tandem rupit ſuſpiria voces.
Vita vale, Domini excipiar moritura ſepulchro,
Dius Amor, cui corda patent, mea lumina condat:
Dius Amor mihi iuſta ferat; mihi funera faxit:
Sculpat Amor iaculo tumuli mihi marmore carmen.
Magdalis hîc tumulata tegor; mea gaudia cuſtos.
Infelix, ſeruaſſe meam, lapis improbe, vitam
Quando nequis; ſerua cineres, & conde ſepulcro.

AD SANCTAM MARIAM Magdalenam rediuiuum Dominum ſub ruſtica ſpecie non agnoſcentem.

LVcis inops ſurgente die, quid roſcida fletu
 Magdalis, inuentas anxia quæris opes?
An geminos Soles lacrymarúm nubila ocellos
 Texere, & madidas circumiere genas?
Argus Amor, lacrymis centum qui lumina pandis,
 Nulla aperis gaudiis lumina cœcus Amor?

DE SANCTA MARIA Magdalena rediuiuum Dominum ſub ruſtica ſpecie non agnoſcente.

ISacidûm immeritam Dominum prope funera prędã
 Terrore exanimis noſcere, Petre, negas,
Victorem Stygis agreſti ſub veſte latentem
 Funera poſt Dominum, Magdala, noſſe nequis.
Par error, ſed cauſa impar: te, Magdala, veſtis
 Ruſtica, te fallit ruſtica, Petre, fides.

DE SANCTA MARIA MAgdalena ſub Domini in cœlum aſcenſum.

Magdala cũ lacrymis Domino viduãda maderet,
Dicitur hæc querulis verba dediſſe modis.
Lux mea, quid volucres moliris ad æthera curſus?
Quid rapis aſpectus mî, mea vita, tuos?
Siſte fugam, Solymos inter quid deſeror hoſtes?
Deſerar Iſacidis te ſine præda feris?
Dixerat, atque aureos exſoluit vertice crines,
Auſa iterum pedibus nectere vincla comis.

SANCTA MARIA Magdalena dum inermi nauigio è Iudææ portu ſoluere cogitur.

GEns Solymûm, Stygij gens effera Ditis, inermi
Nos tumidum cogit currere puppe ſalum:
Iſacidûm iuuat immiti decedere terra;
Excipient noſtram Gallica regna fugam;
Inde meis votis Godefridus lucis in auras
Prodierit, Solymis qui pia bella ferat;
Hic bello inuictus Solimumque, Arabumque cruore
Purpureas Siloæ feruere coget aquas.
Vnum oro; ſcelerum poſt pœnam, exhauſtaque bella,
Surgat ab hoſtili ſanguine cana Fides.

SANCTA MARIA MAGDALEna dum inermi nauigio è Iudææ portu ſoluere cogitur.

QVis furor Iſacidæ? patriis depellimur oris?
Exulibúſque comes puppis inermis erit?
Ilicet vt ſubeat nullos ſine remige portus;
Vt medio dubiam diſtrahat aura freto;
Vt, profugam Libycis adiget cum ſyrtibus Eurus,
Pendeat ancipiti fixa carina vado.
O quæ turba meis inhias Solymeïa damnis,
Irrita Rex ſuperûm noxia vota dabit:
Puppe ſedet cæleſtis Amor, meus ignis; aquarum
Nil timeam exitium; portus olympus erit.

SANCTA MARIA MAGDALEna dum inermi nauigio è Iudææ portu ſoluere cogitur.

LIttore quid patrio gens impia, ſoluere cogis,
Vt ruat inſanas linter inermis aquas?
An quaſſam ſperes illidere ſyrtibus alnum?
An mediis curſum fluctibus aura neget?
Pectus habet gemitus, cor ſpicula, lumina fletus;
Hinc aderunt vndæ, remus, & aura rati.

AD SANCTAM MARIAM Magdalenam.

DIua,comis licuit Domini cui tergere plantas,
  Mî tuus artifici crinis in orbe latet:
Siue illum intueor , ſeu cernuus oſcula figo,
  Flebilis ex oculis labitur vnda meis.
Cerne vices ! lacrymas crinis qui terſerat olim,
  Noſtro idem fletus flumina corde ciet:
Tale abigit cælo pluuias,atque allicit Iris,
  Viſa præire imbres roſcida, viſa ſequi.
Scilicet auricomæ tuus eſt par omnia crinis ,
  Iridi, at hoc vno, Magdala,diſſimilis.
Lunatum depicta refert Thaumantias arcum;
  Magdalis aureolo ſpicula crine refers.

AD SANCTAM MARIAM Magdalenam, ex Cant. 4. Vulneraſti cor meum in vno oculorum tuorum, & in vno crine colli tui.

DIuite, Diua, tuus mihi conditur orbe capillus,
Iſque mei ſedem pectoris hoſpes habet;
Siue oculis radiet, ſeu cordi incendia vibret,
Clara cometarum lumina luce refert:
Martia ſi Regum portendunt bella cometæ,
Præcine, Diua, aureis tu quoque bella comis:
Sidereis olim figebas vulnera ocellis,
Olim flauenti vulnera crine dabas:
Diuide bellandi poſthac tibi munera; crines
Prælia portendant, lumina bella gerant.

AD

AD SANCTAM MARIAM Magdelenam de eius crine iu electri theca incluſo.

Diua, tuus gemma clauſus Phaëtontide crinis
Et latet,& gemmæ lumina luce præit.
Cur latet electro? par omnia, Magdalis,auro,
Auro quid renuat delituiſſe coma?
Scilicet illacrymans pedibus blandita Tonantis
Diceris aureolas explicuiſſe comas:
Hinc olim aſſuetus lacrymis comes ire capillus,
Nunc etiam Heliadum conditur in lacrymis.

AD SANCTAM MARIAM Magdalenam.

Diua,tuo quondam flauentem vertice crinem
Fida mihi cuſtos ſuccina gemma tegit;
Penſilis hæc geminæ nexu deuincta catenæ,
Pectoris arcano carcere præda latet.
Vincla pati tandem,nodoſque ediſcite crines,
Auſi olim dios implicuiſſe pedes.

DE SANCTÆ MARIÆ Magdalenæ imagine intra roſam depicta.

PVlchra roſæ gremio tua, Magdala fulget imago,
Auſonias auges hîc vbi veris opes:
Gallia vbi aſſurgit,tumulum tibi lilia condunt,
Lilia regalis gloria priſca domus.
Scilicet hæc florum tibi munera blanda ferebat,
Cum latuit ficto ruſticus ore Deus,

DE SANCTA MARIA Magdalena, & de Sancto Ignatio Loyola.

VERTENTE MENSE IVLIO VTRIQVE natalitio.

LEthali ferues curarum quiſquis ab æſtu;
Lethæo quiſquis frigore corda riges,
Huc ades;ex oculis Ignatius elicit ignes,
Magdalis ex oculis flebile flumen agit:
Ignatî arderent Borealia frigora flammis;
Deferueret aquis, Magdalis, Ætna tuis,

DE

DE S. MARIA MAGDALENA; & de S. Ignatio Loyola ad impudici medelam intra aquas obruto.

NObile par Diuum reuocat ſolennia templis;
Pone ades Ignati; Magdala prima præit.
Merſit ſe gemino lacrymarum Magdala riuo;
Obrutus, Ignati, diceris inter aquas:
Par amor amborum eſt Cyprias extinguere flammas,
Occidit vt lymphis edita Cypris aquis:
Cauſa impar; Loyolam aliena incendia mergunt;
Fax tua te largis, Magdala, merſit aquis.

DE ITALA VIRGINE, QVÆ ſibi faciem extincto carbone fœdauit, vt impuras amantis iuuenis faces extingueret.

NIgritie Lucinda genas ſibi ſedula munit,
Caſta Dionæas dum fugit illecebras,
O decus Auſoniæ, ſi quid mea carmina poſſunt,
Nulla animis laudes eximet hora tuas:
Interea labes vt tergas ore nigrantes,
Quæ tibi candidulas occuluere genas;
Natiua vt redeant ſqualenti lilia fronti,
Calliope Aonio vertice fundit aquas.

Idem argumentum.

DVm fœdat Lucinda bonas nigredine malas,
Tutus vt atrato ſe tegat ore pudor:
Alba liguſtra cadunt, nigra me vaccinia terrent:
Hoc gemit Idalius carmine mœſtus Amor:
Alba liguſtra cadant, nigra me vaccinia condant.
Hoc canit exultans carmine dius Amor.

Idem argumentum.

EN iterum, Lucinda, tuas me carmine laudes,
Caſtaliâque iuuat concinuiſſe lyrâ.
Candida præ niuibus tibi polluis ora, Virago;
Et Veneris ſoboles quæ iacit arma fugis:
Vna potes fœdàs nigrore repellere mendas;
Sordeſquė arceri ſordibus vna doces.
Occule frontis ebur, malis ſuperingere labes,
Sic albus iaculis non ſcopus vllus erit.

Idem argumentum.

FOedauit roſeas Lucinda nigredine malas,
Cypridas vt Iuuenis vinceret inſidias.
Vicit io. Niuei cuſtos nigror iſte pudoris.
Cœlite ſidereus lumine candor erit.

Idem argumentum.

LVcindæ inſidias inhians dum tendit amator,
Illa ſibi cuſtos ora nigrore tegit.
Conde genas, Virgo, tibi lactea colla reconde:
Serpentes niuei pocula lactis amant.

Idem argumentum.

VIrginis inſidians, Erebo, ſuadente, pudori,
Mille amens fraudes pectore verſat Amans.
Illa Dionæum quò fulmina vibret in hoſtem,
Malarum obnubit fœda nigrore decus.
Hinc, reor, edidicit cœlum, cum fulmina torquet,
Sidereas atrâ condere nube faces.

Idem argumentum.

O Lux Auſoniæ, cuſtos, ô fida pudoris,
Vt Cyprin eiicias, ora nigrore regis.
Conde genas, Virgo, nil delinire meretur
Ardorem niuibus Cypria flamma tuis.

Idem argumentum.

PVlchra pudicitiæ ſerues vt lilia, Virgo,
Inficis immeritas labe nigrante genas:
Sic potes & Cyprias innoxia temnere fraudes,
Quæque minax natus Cypride tela iacit:
Quòd ſi nigra genas Ægyptia forte videris;
Cœleſtis Solymæ candida ciuis eris.

Idem argumentum.

DVm nigrore genas tibi polluis, inclyta Virgo,
Quæ Cytheræa iacit retia fœda fugis.
Fucatus candor, ſuperaddita purpura malis,
Ornamenta oculis ſunt malè grata tuis.
Parthenope ô tales foueat pulcherrima mille,
Tegmine quas nigro delituiſſe iuuet.
[illegible]æ volitant ad candida tecta columbæ;
[illegible]unis atra citis effugit ales Amor.

Idem argumentum.

QVæ potes Arctoas candore præire pruinas,
Carbone innocuas polluis atra genas.
Scilicet vt fugias, quæ Cypris retia tendit,
Nigranti Virgo tecta colore lates.
Hæc tibi nigrities, vbi fulgeat aurea Virtus,
Herculei lapidis grandius inſtar erit.

Idem argumentum.

O Quam te memorem Virgo? quo carmine laudes
Pieris extollat Calliopea tuas?
Lacteolis malis ſuperingeris atra nigrorem,
Cypridis vt valeas exuperare dolos.
Pulchrior inde micat tibi cælo iudice forma;
Gratior exurgit fronte nigrante decor.
Candida natiuis obnoxia Cynthia mendis,
Quàm cuperet ſimiles ducere fronte notas!

Idem argumentum.

INnuba amatoris Luciuda exoſa furorem,
Fœdauit niueas torre nigrante genas.
Auſonides diſcant artes, quibus Itala miles
Hoſte triumphato certa trophæa ferat.
Scilicet atratos ſubiit bona larua colores,
Cypri, nigro vt puerum terreat ore tuum.

Idem argumentum.

VT cupidi obtutus Lucinda repellat amantis,
Nigritie vultus occulit atra ſuos.
Quàm benè flauenti ſub crine nigerrima Virgo
Æthiopum auriferas indicat ore plagas!
Quam benè, ſanƈte pudor, cœli plaudente theatro,
Atrato enituit tegmine cana Fides.

Idem argumentum.

LVcinda innocui decus immortale pudoris,
Auſonias inter gloria prima nurus,
Ora Dionæo quò laƈtea condat ab hoſte,
Atratas ſubiit teƈta nigrore notas:
Sed nigra virgineum minuit nota nulla decorem;
Cæleſtum quæ oculis gratior inde micat.
Roſcida ſi tales nox pandat ab æthere vultus,
Impiger Oceano, Cynthie, conde iubar.

Idem argumentum.

CAndores anteire potis Lucinda niuales,
Carbone atratis polluit ora notis;
Improbi vt inſidias victrix ſuperaret amantis,
Impete quem cœco Cypridis ignis agit.
Hic niueos Virgo tutata nigredine vultus,
Impauido inſanas reppulit ore faces.
Sancte pudor, potes extinctis ſi vincere prunis;
Quid iactet petulans ignea tela Venus?

Idem argumentum.

ITalidum Heroina decus, lux inclyta cœtus
Virginei, Cypridis vincere docta dolos.
Mille cupit linguas mea Pieris, oraque mille
Detur vt in laudes largius ire tuas:
Tu Venerem aduerſus niueum tutata pudorem
Fœdaſti roſeas torre nigrante genas.
Extulit hunc Siculis torrem ſi Mulciber antris,
Plectere iam didicit coniugis auſa ſuæ.

DE SIDONIA CARACCIOLA Marchionis Laini vidua coniuge, quæ minitantibus Gallis captiui filij cædem, nî arcem dederet; quatuor ſibi filios pro Imperatore neci paratos ſupereſſe reſpondit.

A D D. A L P H O N S V M Cardenas Acerræ Comitem S. R. I. Principem.

DVm captiuam hoſtis cernit Sidonia prolem,
Obſeſſa inuicto mœnia corde tegit.
Olli Gallus atrox nati fera fata minatur,
Nî excipiat muris Gallica ſigna ſuis.
Sidoniam ſobolis nil ſæua pericula terrent;
Audet & hac rabidas temnere voce minas:
Sunt ſuper en quatuor mihi dulcia pignora nati;
Hos perimi obſequio Cæſaris ardet amor.
Cantu Heroinam ferat hanc ſuper æthera Pindus;
Cui dederunt nullam ſecula priſca parem.
Par ſortita foret ſi cor Sidonia Dido,
Non tua, Pygmalion, præda Sichæus erat.

Iudith aduerſus Olophernem.

BEthuliæ columen pulcherrima prodit Amazon,
Certior Aſſyrij ſternere caſtra Ducis.
Olli nulla aureos premit ærea caſſida crines;
Blanda tegit nullus ferreus ora rigor:
Nuda genas, audax galeæ munimina temnit;
Pectore loricæ tegmina nulla ſubit.
Illius arma decor: faciem ſi texerat armis,
Aſſyrium aduerſus miles inermis erat.

Iudith aduerſus Olophernem.

FReta Deo monſtrante viam Solymeïa miles
Prodit, vt Aſſyriis bella cruenta ciat:
Nulla ſed intorquet pugnaci haſtilia dextra,
Haſtata rudior prælia ferre manu.
Illius haſtà oculi; quorum ſi fulmina cernis,
Creditur Æacidæ Pelias haſta minor,

IVDITH ADVERSVS Olophernem, ex illo Iudith 16. Sandalia eius rapuerunt oculos eius.

INclyta bellatrix, Solymææ gloria gentis,
Impauido ſubiit barbara caſtra gradu:
Primò hoſtem fixiſſe Syrum pede dicitur aureo;
De hinc ferro Syrium diſſecuiſſe caput.
Par laus eſt manibus, par pulchris debita plantis;
Summa dedere manus vulnera, prima pedes.

DE PVDICO IVVENE amatorias litteras, & munera comburente.

LEgit vt Euritiæ inſanos Laurindus amores,
Quos aperit fidis charta proterua notis;
Munera vt inſpexit dulci rorantia ſucco,
Cypride quæ cura ſaucia miſit Amans,
Exoſus nocuæ pellacia dona Diones,
Muneraque in flammas, ſcriptaque verba iacit;
Par, ait, eſt, Veneris Vulcano vt littera detur;
Quæque Venus mittit, Mulciber ore voret.

IN PATREM VINCENTIVM Maſtareum è Societate Ieſu Scri. ptorem hiſtoriæ S.Franciſci à Paula,

AEmoniam quiſquis miratur Iaſonis Argo,
Deſinat Argiuos tollere laude Duces.
Palliolo inſtrato cymbæque & remigis expers
Franciſcus Nerei cærula terga premit;
Cum Diuum geſtis priſcam Vincentius ornat
Hiſtoriam, & calamo poſtera ſecla beat;
Traijcere impauido potis eſt obliuia curſu,
Lethæoque leuem flumine ferre gradum.
Tiphys vterq; nouus Grayorum deſpicit orſus;
Amnis hic, ille maris doctior ire vias.

DE S.LEONE PONTIFICE

TErgemino ſacros vinctus diademate crines
Orbem Romulea rexerat arce Leo:
At primo tellus cum florea vere renidet,
Lætior aſtrorum patria regna ſubit,
Aethere cede, Leo, rabidos qui prouehis æſtus;
Tempora verna Leo qui ferat, aſtra tenet.

AD S. CRVCEM
In eiuſdem Inuentione die 3. Menſis Maij.

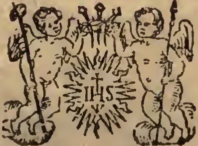
DVm viridans frontem retegit nemus omne comantem.
Crux Erebi domitrix tu quoque tolle caput:
Plurima quæ teneris ſe frondibus induit arbor,
Præproperis Zephyris tempora verna refert.
Sacra Arbos, oculis hyemes, fer cordibus æſtus;
Ver abſcede, pluant lumina, corda flagrent.

DE S. IANVARII SANGVINE dum Neapoli celebri pompa in Nili porticum inferretur.

CRyſtallus roſeo Ianuarî ſanguine diues
Sede tua excipitur, detege, Nile, caput:
Arua Parethonij iuuit liquiſſe Canopi,
Parthenopes præſtat viſere, Nile, plagas:
Coralia Ægypti foueat ſibi cærula Tethys;
Præ tibi coralijs ditior vrna rubet.

IN LAVDEM HISTORIAE de S. Petro Cæleſtino Pontifice ad Lectorem.

PAnditur hiſtorica auguſtũ tibi mole theatrũ.
  Rerum vbi cordato lumine cerne vices.
Nomine cæleſtis, cæleſtis moribus Heros
  Ereptus ſiluis tecta Quirina ſubit:
Tergeminamq; ſacra præfert dum frõte Tiarã,
  Orbem Romulea legifer arce regit:
Huic tulit exiguam ferri vis improba noctem,
  Hiſtoriæ æternos dant monumenta dies:
Certauit clauo calamus; clauo occidit olim,
  Excita nunc calami munere vita redit.

DE HERODIADIS FILIA poſt choreas Caput S.Io.*B*aptiſtę flagitante.

Blanda oculos,fucata genas,aurataq; crines
Eois gemnis lactea colla grauis,
Par Herodiadi ſoboles, dedocta pudorem,
Ad citharam greſſus illecebroſa mouet:
Obſequiumque prius demiſſo poplite præfert;
Incipit hinc plectri mollia iuſſa ſequi:
Leuiaq; in numerũ celeri pede marmora pulſat,
Ocyor huc illuc fertque refertque gradus:
Mox agiles medium cita vibrat in aëra plantas,
Dehinc parium parili circinat orbe ſolum.
Hinc fidicen cantu niueos imitatur Olores;
Mœandri hinc volucres dant ſimulacra pedes.
Tandẽ digna ferat chorearũ vt præmia Virgo,
Innocui capitis dona cruenta petit. (ceſ?
Proh facinus? cruor an choreis eſt debita mer-
Eſt ne aureum pedibus iuſta corona caput?

DE S. VRSVLA.

CLęlia quid tantũ tranſmiſsũ Tybrida iactas?
Virgine quid tantũ ſoſpite, Roma, fremis?
Ecce Caledonio maior micat orbe Virago;
Nobilior iactat terra Britanna decus.
Clœlia iter patrias ad ſedes Tybride tendis;
Oceano ad ſuperos Vrſula tendit iter.
Aut iter, aut metã ſpectes; minor Aethere Roma;
Romano Oceanus Tybride maior erit.

AD P. ANTONIVM BEATILLVM è Societate Ieſu Scriptorem hiſtoriæ S. Nicolai.

ANtoni celebri luſtras dum luce legentum
Nicolei, Xenophon Italus, hiſtoriam;
Par Latijs, par Actæis, par ſcriptor Hetruſcis,
Sacrũ opus eloquij flumine diues obis. (bat,
Quam benè buſta ſacri quæ fluminis vnda riga-
Aurea nunc fandi flumina larga rigant.

AD AMICVM CONcionatorem quotannis menſe Decembri de S. Nicolai laudibus egregiè concionantem.

IGnea voce iacis dum fulmina feruidus; o quas
  Corda mihi celeres corripuere faces!
Aurea cum lingua deuoluis flumina; fletus
  Mi quoque luminibus flumina larga fluunt.
Eloquio ceu lacte mihi quàm creſcit in horas
  Dius Amor, tua cum lactea vena fluit!
Corda flagrent, oculiq; fluant; cordiſq; per acres
  Flammas, perq; oculi flumina creſcat Amor.
Auguror hinc; fardi facibus decora alta quotā-(nis
  Exere Nicolei; feruere diſcet hyems.

AD

AD S. MARTYREM LVCIAM Virginem Syracuſanam.

LVcia Amazonidum cęleſtum gloria, Auerno,
  Feruida bellatrix quæ fera bella moues;
Inclyta Sicanio Virgo decus addita regno;
  Aethereiſque choris addita Diua dęcus;
Mellito calamos fœcundos nectare felix
  Educit gremio Sicclis ora ſuo;
Melle mage Hyblæo, ſiculo mage nectare ferrũ
  Quod tibi tranſadigit guttura, dulce ſapit.

In profanum Amorem exprobratio.

PLumbea, Amor, ſi plura grauant tibi tela pharetrã,
Te inſtabilem ſemper quid leuis aura rapit?
Omnia ſi penitis obtutibus, improbe, luſtras;
Quid malè vittata lumina fronte geris?
Si Regum exuuias, ſpoliorum & millia iactas;
Tu tibi quid nulla corpora veſte tegis?
Paſtus amaritie mellis ſi nomina neſcis,
Vnde tuam nutrit perlita cera facem?
Si claudum renuiſſe nequis, veſane, parentem;
Pennata aligero quis tibi terga dedit?
Inter aquas genita ſi matre Cytharide gaudes,
Cur te degenerem feruidus ardor agit?
Ignea ſi latè flammis tibi membra coruſcant;
Plura quid in largas lumina ſoluis aquas?
Si tibi corda imo rapere eſt è pectore ludus,
Quid maleſano excors pectore viuis Amor?
Centeno religare doces ſi vincula nexu;
Quam das, cur nectunt vincula nulla fidem?
Certos qui mores in amore, & fœdera credit,
Credit in Euxina fræna quietis aqua.
Fallor; ſæpe gelu rigida mare compede vincit;
Aſt Amor inſtabiles ſumit ab igne vices.

In mortis ſimulacrum.

HÆc quæ nudatis pallens vix oſſibus hæret,
Quot Stygi funeſta millia cæde dedit!
Dextra gerit falcem, geminum tenet altera vitrum,
Tramite vbi anguſto mollis arena fluit;
Scilicet humanæ ſerit hic Mors inuida vitæ
Semina, lunata quæ cita falce metat.
Improba, ſi ſteriles vitam ſeris inter arenas,
Quæ tibi conſperſo ſemine meſſis erit?

CENTVRIA
TERTIA.

DE TEMPLO S. IGNATIO muniſicentiſſima Cardinalis Ludouiſij liberalitate Romæ excitato.

PRodigit argenti dum munera, prodigit auri,
Dum gemmarum effert millia larga manus;
Ingentes Heros Ludouiſius excitat aras,
Quas alacri admirans lumine Roma videt:
In medio dios ſpirans Ignatius ignes
Feruere dat multa Romula corda face.
Fama, quid Ionij memoras incendia Templi?
En templum innocuo clarius igne flagrat.

IN S. IGNATIVM Loyolam Societatis IESV Parentem.

NYmpha polo traxiſſe faces Egnatia priſcis
Creditur. hinc olli victima cœſa cadit.
Irrita credulitas! mediis ſaltem ignibus vmbras
Mendaces vera pellere luce iuuet.
Fert cœli Ignati, fert orci Egnatia flammas:
Quam ſimile abſimili nomen ab igne trahis?

IN

IN S. IGNATIVM Loyolam Societatis IESV Parentem.

EVocat è cœlo terris Egnatia flammas:
Dixere hinc illam Romula ſacra Deam:
Inde reor traxiſſe ignes, vbi tertius orbis
Oſtentat Cypriam lumina dira facem
At pepuliſſe olim Cyprios Ignatius ignes
Dicitur algentes obrutus inter aquas:
Scipiadæ ſi victa ſuum dedit Africa nomen:
Victa tibi Ignati Cypria flamma dedit.

IN S. IGNATIVM Loyolam Societatis IESV Parentem,

EMBLEMA, CVIVS pictura Saturnus.

QVid, Saturne, pigro metiris tramite cœlum?
Implicat hærentes quæ mora lenta rotas?
Aurea fortè olim percurrere ſæcula doctus,
Euoluis tarda ferrea ſæcla via?
Rumpe moras; ferreos Ignatius expulit annos:
Aurea percurras ſæcula, rumpe moras.

IN S. IGNATIVM Loyolam Societatis IESV Parentem,

EMBLEMA; CVIVS PICTVRA Mercurius.

QVid tantum nocuam iactas, Cyllenius, artem?
Fallacique iuuat condere furta manu?
Loyolæ eloquium innocuo Mortalibus aſtu
Pectore vel medio cor rapuiſſe ferunt.
Raptorum bone Præſes, quo quid Atlante ſuperbis?
Scilicet aſtum humeris æthera fulcit Atlas:
At victrix Erebi, Ignatî cœlo edita proles
Nobile nutantem pondus Atlanta premit.

DE S. IGNATIO ANTIOCHENO à Leonibus dilacerato, & S. Ignatio Loyola obeunte, dum Sol ſub Leonis ſigno vehementius exarderet.

ASſyrius lethali Ignatius vngue leonum
Saucius, ætherios fertur adiſſe domos:
Tu letho propior, Loyola, inglorius heros
Ægra feres lentam carpere membra luem?
Nulla theatra patent? tibi vulnera nulla leonum
Victori ſuperas dent meruiſſe plagas?
Fallor: Olympi ingens referant conuexa theatrum;
Inde necem Nemeæ vibrat ab ore leo:
Æmulus Alcidæ Leo ſis: ille æthera fulſit;
Tu Loyolæa ſidera luce beas.

DE S. PETRI AD VINCVLA, ſanctique Ignatij Loyolæ ſollennibus.

Herodis victor cum vincula, Petre, refringis;
Vitæ etiam, Ignati, ſoluere vincla potes ;
Dux vtrumque præit cœleſtibus Aliger armis,
Ætherioque flagrans lumine ſignat iter :
Aurea Loyolæ, Petro ſe ſe oſtia pandunt
Ferrea;vtrique impar hinc data meta viæ :
Alter ſidereæ ſubit ardua regna Sionis ;
Aſt alter Solymæ tecta Sionis adit.
Diſpar hæc tempus diſcrimina fecerat ; at nunc
Vna dies ambos iungit, & vna Sion :
Petre, refers ſilicem, ſiliciſque Ignatius ignes;
Hinc nos ignipotens fœdere iunxit Amor.

DE SANCTIS IANVARIO, atque Ignatio Loyola in eadem ara ad Neapolitanæ ciuitatis præſidium depictis.

PArthenope Auſonias inter felicior vrbes,
Prodiga te Diuûm munera quanta beant.
Hinc celerem daturus opem Ianuarius adſtat;
Hinc tua Loyolæ mœnia dextra tegit:
Veſuuî Stygios arcet Ianuarius ignes;
Loyola ætherio deuocat orbe faces.

IN S. IGNATIVM SOCIETATIS Ieſu Parentem; & B. Columbinum authorem Ieſuatorum, qui ex pio inſtituto in aquarum diſtillatione ſe exercent.

LVx eadem Heros gemini ſollennia reddit;
Hunc Tyrrhena, illum Cantabra terra dedit:
Cypridis ambo ignes vicere; Ignatius illi
Nomen, & huic indit Cypria nomen auis:
Ductores ſacras ambo ſtruxere cohortes,
Quarum armis Erebi Tartara victa cadant,
Amborum ſoboles cœlo dilecta, Tonantis
Degener haud vnquam nomina magna refert.
Cætera conueniunt, vno hoc gens vtraque diſpar;
Hæc lymphas terris prodigit, illa faces.

DE SANCTIS IGNATIO, ET Franciſco, quibus in via Solis antiquitus dicta, ara eſt excitata; cum eos ſimul in Sanctorum numerum relatos feſto die Neapolis veneraretur.

HÆc via, quæ Solis dicta eſt maioribus olim,
 Ignatî radiis, Saberiique micat:
Heroës gemini Lædæ ceu ſidera fulgent;
 Ne Solis deſint aſtra gemella viæ.
Si Cygni reſonat Lædæ prope ſidera cantus,
 Cygnæum, Syren, ſuffice voce melos.

DE SANCTIS IGNATIO Societatis IESV Parente, ac Franciſco Orientis Apoſtolo.

EN par Heroum; Loyola hinc igneus ardet,
 Saberius dias prodigit inde faces:
Heſperiam luſtrat cœleſti Ignatius igne,
 Saberiique iubar regna Orientis obit.
Occidua eſt, Loyola, tuis minor ignibus ora:
 Regnaque Saberius Memnonis arcta putat.
Par, cui terra impar, tellus laxarier optat,
 Vos cepiſſe ſinu poſſit vt ampla ſuo.

AD S. FRANCISCVM Orientis Apoſtolum.

MEmnonidum vindex, auroræ legifer orbis,
Priſca Heroa parem quem tibi fama canat?
Surgis ab occiduis, ſedes percurris eoas,
Memnonis vt populos cælite luce bees.
Par Phæbo motu, meta tamen impare ſiſtis,
Occaſum nullum quod ſubiiſſe queas.

DE CLEPSYDRA, QVA B. Aloiſius Gonzaga adhuc puer in Hiſpanica aula ad orandum ſtata tempora metiebatur.

HIc Aloisî olim puluis ſignaſſe frequentes
Dicitur è vitreo fuſilis orbe precos:
Dũque animo ad ſuperos Gonzaga inuectus olympo,
Gaudet ſidereas arduus ire vias:
Præcipites iterum lapſu geminare labores
Cogitur, & notum currere puluis iter.
Hic ſit Olympiaco mage puluere nobilis; olim
Hunc tegat eiecto lucida gemma vitro:
Aurifer huic fulua certet Pactolus arenas;
Phœnicis certet diues odore ciuis.
Audeat hinc felix cœlo contendere tellus,
Cum Gonzaga ſuum puluere ſignat iter;
Cælite terreſtres metimur lumine motus;
Ætherium ſignas, æmule puluis, iter.

DE EADEM B. ALOISII clepſydra.

GOnzagæ dulces gemitus & numinis hauſtus
Labilis alterno ſignat arena vitro.
Cœleſtes metiri aude ne puluis amores;
Irrequieta tuas clepſidra ſiſte vices:
Dum Gonzagæ oculis lacrymarum defluit imber,
Deciduis melior clepſidra manat aquis.

AD B. FRANCISCVM BORGIAM quo cohortante Carolus V. ſe Regnis, & Imperio abdicauit.

TE monſtrante viam Franciſce, & verba tonante
Regnaque, & Imperium deſerit Auſtriades.
Fulmineam Periclis linguam quid Græcia iactet?
Illa licet populos ſit domuiſſe potis:
Borgia cœleſtis vibrat dum flumina linguæ,
Excutit è Regum ſceptra ſuperba manu:
In Regum faſtus alia hic ſi fulmina mittat.
Regia quem decoret Purpura, nullus erit.

DE INSIGNI CHRISTI Martyre Carolo Spinula è Societate IESV in Iaponia pro chriſtiana fide cremato.

INclyta cum Ligurum memorat mihi fama triũphos.
Longè priſca nouis auſa minora reor.
Occiduas per aquas Indum quod repperit orbem,
Typhis adhuc Liguris didita fama viget:
Per Iaponum medios ignes tibi gloria maior,
Carole, cœleſtes eſt reperiſſe plagas.

DE EODEM EX ILLO Exodi 3. de Moyſe, Apparuit ei Dominus in flamma ignis de medio rubi.

COeleſti Iſacidûm Ductor dignatus amore,
Ad vaga ducebat flumina paſtor oues;
Huic inter ſpinas ardore ſimillimus igni
Dicitur aſpectûs exeruiſſe Deus:
Oſtendiſſe Deo ſe Spinula fertur in igne,
Incendit Iaponum cum fera dextra rogum.
Ignem moliri doctus ſpectacula amanti
Dulcia per flammas pandere nouit Amor.

DE

DE P. BERNARDINO REALINO ſanctimonia inſigni; qui Lupiis obiit, dum vndecimum in Societate IESV luſtrum ageret.

ME Carpi genuere, fouet mihi Luſpia tellus
Membra: animum cœli pars mage pura tenet:
Altrix Parthenope fuerat, dùce Numine cepi
Cum Loyolææ nomina militiæ.
Peruia ne Alcidæ biſſeno crede labore
Sidera; me vndenus vexit ab aſtra labor;
Ignatî luſtris vndenis ſigna ſecutus
Perfruor æternas victor Olympiadas.

AD P. ANTONIVM BEAtillum, dum ſcribit hiſtoriam de P. Bernardino Realino viro ſanctimonia, & vaticiniis inſigni.

HIſtoriæ mandare tibi bene contigit vni,
Qua Bernardinus preſſerit aſtra via:
Ille frequens potuit dia recludere lingua,
Abdita quæ gremio poſtera ſecla tegunt:
Tu priſcæ ætatis prohibes obliuia, vitæ
Cœlitis, Antoni, ne monumenta cadant:
Victores annorum ambo, moderarier alter
Præterita, eſt alter ſecla futùra potis.

IN LAVDEM AMICI pietatis ergo ruſtica veſte contecti.

FErtur in Æmoniis olim Latonius agris
 Exuuias aureis præpoſuiſſe rudes:
Nunc iubar Auſoniæ, & magnæ Sirenis alumnus
 Anthinus agreſtiſe quoque veſte tegit:
Æmula Parthenope, certent & Theſſala Tempe;
 Ruſticus his gaudet Sol latuiſſe plagis.

AD P. IOANNEM ARNVS è Societate IESV Gallorum Eccleſiaſten eximium.

NEctareo eloquio linguæ dum mellea fundis
 Flumina, cor nobis effluit in lacrymas:
Par Nilo & Tanai lacrymarum defluat humor,
 Obruat Ægæo largior ora liquor;
Doris amara ſuis oculos terat omnibus vndis,
 Cælitis eloquij dum fluat aure melos.

AD FRANCISCVM SVARIVM è Soc. IESV, in Theologicis quæſtionibus dilucidandis eximium veritatis, ac S. Thomæ interpretem.

LVx Ignatiadûm, ſacri ſpes alma Lycæi,
Hæreſeos victor perdere monſtra potis;
Ætheris arcanos luſtras dum mente receſſus,
Et ſuperûm terris abdita dona refers;
En tibi Aquiniadæ reſerat ſe pectore Titan,
Aſtra ſuper fas eſt quo duce ferre gradus.
Venari Arcadicæ prædas dat Cynthia ſyluæ,
Venari ætherios Sol tibi monſtrat opes.

IN ROBERTI BELLARMINI Cardinalis è Societate IESV effigiem.

O Quicunque inhias Romano feruidus oſtro,
Hanc cupida effigiem mente recōde memor:
Aſpice purpureus pendet poſt terga galerus,
Ne ſua luminibus retia tendat Honor:
Diua Deum complexa oculis datur obuia Virgo,
Vt ſua luminibus retia tendat Amor.
Diua, tuis, natique impar fulgoribus oſtrum
Poſt tergum latitans erubuiſſe reor.

IN CALVINVM HÆRETICVM ſtigmaticum, cuius humero ad infamiam nota lilium referens eſt inuſta.

VEris honos roſa, natiuo quæ purpurat oſtro,
Authore exeruit te, Cytheræa, comas:
Æmulus, &. coniux tibi, Cypria, Mulciber idem
Auctor & ipſe noui germinis eſſe cupit;
Hinc dextra Ignipotens ferrum molitus, & ignem,
Lilia Caluini tergore nigra dedit.

IN OTHONEM Cerberum hæreticum.

CErberi in acephali cerebro ſalis vncia nulla eſt;
In ſcirpi citius cortice nodus erit:
Cerberi in Othonis ne vertice quære cerebrum;
Ex ouo inſuetos carpſeris ante pilos:
Cerberus à cerebro nil diſſonat ordine verſo;
Peruerſo à cerebro nomen, & omen habet.

AD OTHONEM
Cerberum hæreticum.

PIſtrino dignum caput eſt tibi, Cerbere, trinum;
An caput eſt nullum re tibi, voce triplex?
Nomine ſis idem, ſis re quoque Cerberus; at cur
Es diues capitum, Cerbere, mentis inops?
Dum dubitat cui det capiti natura cerebrum,
Monſtrum expers cerebri protulit æqua triceps.

IN HÆRETICVM TVRPI
caluitie deformatum.

IN te defigit cum lumina, Calue, viator,
Mente coli haud capitis læuia tecta putet.
Quale caret ſucco, careat ſi germine tellus;
Sic expers cerebri fers ſine crine caput:
Defectus mentis varij, cerebrique labores
Vt fugiant, raſo crine nouacla iuuat;
Prolis amans natura tibi tonſoris in vſum
Tempora nuda pilis exuit alma Parens.
Irrita ſedulitas! caput vt ſanabile ferres,
Anticyris cantum ferre decebat opem.

IN HÆRETICVM VINOLENtum cognomento Biberium.

HOſpita Diogeni perhibent caua dolia quondam,
Gloria & hinc Cynici clarior orbe viget.
Bibberius Cynico melior dum guttura pandit,
Excipit hoſpitio dolia plena ſuo.

IN HÆRETICVM VINOLENtum cognomento Biberium.

MIra fides! quid non mortalia pectora cogit
Bacchi pellaci nectare ſacra ſitis?
Iudice Bibberio præſtant cellaria cœlo;
Cœlum Lenæi munere cella præit.
Inde, ait, algentem deuoluit Aquarius vrnam;
Igne hîc innocuo feruida vina flagrant.

BIBERII HÆRETICI, ET PRODICI Cei philoſophi tumulus.

SIſte, inciſa legas, qui tranſis verba Viator;
Exiguam penſet res tibi mira moram.
Bibberius ſimul hoc tegitur, Prodicuſque ſepulchro,
Mutuo vbi extincti iurgia ſæua cient.
Scilicet eſt genitus Germanis alter in oris;
Eſſe Deum increpitans aſſerit alter aquam.

AD

AD TEVTONEM hæreticum vinolentum.

ADynaton Bacchi plenus cum promere gaudes,
Mantous cecinit quale poëta canis.
Ante pererratis amborum finibus exul
Partho potus Arar, Teutoni Tigris erit.
Nil opus eſt Araris, Tigriſque inuertere curſum;
Cum tua neutrum æquè tangere labra queat.

IN TEVTONVM hæreticum vinolentum.

NOcte iacet pluuia, celebrat conuiuia mane
Teutonus, & Baccho pellimus, inquit, aquas.
Eluuie exacta cum terra emergeret vndis,
Eſt ſata Lamechidæ vinea prima manu:
Poſt largos imbres lucis cum prodit in auras
Teutonus euigilans, vinea pota perit.

IN TEVTONVM hæreticum vinolentum.

FRaxinus in ſyluis, augeſcit Cedrus in hortis,
Monte Abies effert, Populus amne comas;
Bacchus amat colles, adamat Germania Bacchum;
Hinc collum, & collis Teutonus eſſe cupit:
Collis, vt à vino turgentes educet vuas;
Collum vt prælongo gutture vina bibat.

LVSTRALIS AQVÆ ad ſacrum Baptiſma inſcriptio.

HÆc primi labem tibi proluit vnda Parentis;
Sis lacrymarum alias tergere fonte memor:
Si cordis ſordes eſt imbre, aut igne luendum,
Tergere quam flammis, nos iuuet imbre magis.

EX ILLO, AD VESPERVM demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia.

NOcte queror tota, reuehit ſolatia Titan;
Diuidit imperium par dolor, æquus amor:
Plumeus ô nocti, ſit Soli plumbeus axis;
O mea ne dentur plumea vota Notis.
Mercurius ſua noctis equis talaria nectat,
Vulcanique pares paſſibus ite dies.

IN LAVDEM IOANNIS Barchlaij Argenidis authorem.

BArchlai, Aonidum decus immortale ſororum,
Ingenio quantum poſtera ſæcla beas!
Muſarum ex adytis prodit te patre Virago,
Exuperare fide ſæcula priſca potis.
Argenidi collata tuæ nil Chlœlia iactet,
Nil memoret laudes Penelopæa ſuas.
At Triquetra extuleris Siculũ quod in æthæra nomẽ,
Grata cupit cineri ſoluere iuſta tuo.
Funeris ætna faces, lacrymas Arethuſa liquentes,
Enna tibi violas, pulchra dat Hybla roſas:
Lilia ne deſint, det Gallia; creditur illa
Abdita Sicaniis delituiſſe plagis.

AD MARIAM AVSTRIACAM Vngariæ Reginam Typhœus ſub Inarime, cum ad eam Inſulam Regia claſſis appelleret.

ILle ego cœleſti quondam dominarier arce,
Ætheriaque auſus pellere ſede Iouem,
Tartara centimanus detruſus ad ima Typhœus;
Preſſa ſub Inarimes pondere membra tego.
Tyrrhenum, Regina, fretum quæ remige ſindis,
ætheris ambitas tu mihi redde plagas;
Regia ſi noſtra veſtigia fixeris ora,
Cœlifer Auſtriaco pondere dicar Atlas.

AD MARIAM AVSTRIACAM Vngariæ Reginam, dum Neapoli templum, domumque Societatis IESV inuiſeret, fictoque cœleſtium planetarum ſpectaculo aſſideret.

DVm luſtras Ignatiadûm, Virgo inclyta, ſedes,
Sacraque dum voto ſupplice Templa ſubis;
Parthenopæa refert choreas lectiſſima pubes,
Quale trahunt cœli lumina blanda choros.
Ficta tibi ſpectanda ferunt ſe ſidera; ſed te
Vera immota oculis, Auſtrias, Aſtra vident.

AD

AD MARIAM AVSTRIACAM Vngariæ Reginam.

AVſtriades cum ſerta parat regalia coniux,
Præcingant aureas quæ ſibi fronte comas;
Regia ne condat rutilis Diademata gemmis,
Quas alit Eois Oceanæis aquis;
Seu quas euoluit Gangedite Nais arena,
Seu Thetis Ægypto quas Erythræa parit.
Gemmarum ſit cura leuis, labor irritus auri;
Serta Heroinam nobiliora decent.
Cerne, Ariadnæo quæ ſidere fulget Olympo,
Illa micet capiti digna corona tuo.
Stellarum amiſſum doleat ne Gnoſſias orbem,
Sunt magis aſtra tuis debita ſerta comis.
Vnum Gnoſſa dedit labyrinthi ſternere monſtrum,
Tu monſtra hæreſeos perdere mille dabis.

PARTHENOPE SVB MARIÆ Auſtriacæ Vngariæ Reginæ diſceſſum.

REgia iter Virgo flauum meditatur ad Iſtrum,
Illuc Auſtriadæ regna beanda vocant:
Cœlitis hîc ſaltem formæ ſimulacra relinquat,
Hinc ſibi ſolamen lumina mœſta trahant.
Quæ tamen è gemmis tanto dignetur honore?
Quæ referat vultus Indica bacca decus?
Cana fides adamanta cupit, ſpes alma ſmaragdum,
Arbitra curarum flamma Pyropon amat.
Vane labor. Regina meas cum deſeret oras,
Inducet in marmor triſtia corda dolor.
Sculptor amor, iaculo ſimulacra effingere doctus
Auſtriadem cordis marmore finge meam.

AD MARIAM AVSTRIACAM Vngariæ Reginam, de pace in Italia concilianda.

DVm colis Auſoniam noſtris decus addita regnis,
Hinc celerem rapiant efferа bella fugam:
Vna potes Martis poſitis immitibus armis,
Nutibus vltrices compoſuiſſe minas.
Olim pacem Iris mortalibus attulit ægris,
Concordique tulit fœdera fixa manu;
Iride tu melior pacis præfigere leges,
Otiaque in longas fida referre moras:
En tibi picta ſuum ſubdit Thaumantias arcum,
Nullaque te coram munera pacis obit;
Quæque trahit varios aduerſo ſole colores,
Te prope purpureo victa pudore rubet.

D. FERDINANDVS RIBERA, ALCALAENSIVM Dux, Neapolitanus Prorex noctu Poëticum apparatum celebrantem Mariam Auſtriacam Vngariæ reginam viſit.

CAſtalius celebri reſonabat carmine cœtus
Auſtriadûm Mariam, Pannonidumque decus:
Parthenopes cum dulcis amor, Riberius Heros
Nocte Heliconiadum feſta theatra ſubit;
Pieridumque libens blandis concentibus adſtat,
Cynthius Aonio vertice quale micat.
Dixere hinc medio mirantia ſidera cœlo
Anne nouum ſolem fulgere nocte iuuat?

AD

AD MARIAM MAGDALENAM Auſtriacam Archiducem Hetruriæ.

Aſpicé te, Maria, Auſtriacæ lux inclyta gentis,
Lætior Hetruſcos irrigat Arnus agros.
Olli Lidyaca inuideat Pactolus arena,
Inuideat rutila gemmifer Indus aqua.
Hinc noua venturis rerum diſcrimina ſeclis
Æternâ reſonet viuida fama tubâ.
Florea torrenti palleſcunt prata ſub Auſtro,
Thuſca ſub Auſtriaco lumine Flora viget.

LVCINDA ITALA VIRGO ſibi faciem extincto carbone denigrat, vt impuros amantis Iuuenis ignes extinguat.

Virgineos animos pulſoſque cupidinis ignes
Virgineâ Aonidum promere voce juuet.
Innocuos operit vultus nigrore virago,
Ne niueo accendat Cypridis ore faces.
Nigra tamen formæ quando nil officit, optat
Linquere candores Indica bacca ſuos.
Lactea ſydereo quæ ſemita fulget Olympo,
Sit ne illi abſimilis, nigrior eſſe velit.
Quodque atros vultu præfert Lucinda colores,
Candidam Anaxagoras jam neget eſſe niuem.

INDEX.

A

ALphonſus Ferrariæ Dux, Centur. 1. epigr. 4. 5. 6. 8.
Auſtriaci Imperatores, c. 1. ep. 9.
Alexander Farneſius, c. 1. ep. 21. 22.
Alexander Cardinalis Vrſinus, c. 1. ep. 26.
Aquila Regium Poloniæ Inſigne, c. 1. ep. 44.
Antonius Cardinalis Barberinus, c. 1. ep. 50.
Aenigmatis ænigma, c. 1. ep. 71.
Aenigma entis rationis, c. 1. ep. 72.
Aenigma Nicedulæ c. 1. ep. 73.
Abſalon è quercu pendens extinctus, c. 1. ep. 82. 83. 84.
Amata Latinorum Reginæ tumulus. c. 1. ep. 88.
Aeneæ Troianorum Regis, & Lauiniæ nuptiæ, c. 1. ep. 89.
Amethus Æthiops, c. 1. ep. 99.
B. Aloiſius Gonzaga, c. 3. ep. 13. 14.
Anthinus agreſti veſte contectus, c. 3. ep. 20.

B

BEllorum tumultus, c. 1. ep. 60.
Bernardinus Realinus, c. 3. ep. 18. 19.
Biberius hæreticus, c. 3. ep. 28. 29. 30.

C

CArolus V. c. 1. ep. 3. 10.
Chriſtianorum victoria ad Echinadas, c. 1. ep. 12.
Chriſtianorum naualis victoria, c. 1. ep. 13.

Carolus

Carolus Sabaudiæ Dux, c.1.ep.27.
Cæſar Auolos, c.1.ep.62.
Clepſidra humanæ vitæ ſpecimen, c.1.ep.76.
Clepſydra tempus indicat præ aliis fugax, c.1.ep.77.
Clepſydra conſtantiæ argumentum, c.1.ep.68.
Clepſydra humanæ viciſſitudinis argumẽtum, c.1.ep.79.
Caius Caligula, c.1.ep.95.
Chriſtus Dominus in Euchariſtiæ Sacramento, c.2. ep. 26. 27.
Chriſtus Dominus Cruci ſuffixus, c.2.ep.28.
Chriſtus Dominus reſurgens, c.2.ep.30.34.
Chriſto Domino rediuiuo præmaturus ſolis ortus, c.2.ep. 32. 33.
Chriſtus Dominus cœlum aſcendens, c. 2. ep. 35. 36. 37. 38.
S. Crucis inuentio, c.2.ep.47.
B. Columbinus, c.3.ep.9.
Carolus V. c.3.ep.15.
Carolus Spinula, c.3.ep.16.17.
Caluinus hæreticus ſtigmaticus, c.3.ep.24.

D

D*Idacus Pimentellus Regiæ claſſis Præfectus,* c. 1. ep.67.
Dauid & Ionathas c.1.ep.81.
Deipara Virginis imago, c.2.ep.39.
Deipara V. purificationis ſollennia, c.2.ep.40.41.
Deipara V. verba, Ecce pater tuus, & ego &c. c.2.ep.42.

E

E*Xtenſes Duces,* c.1.ep.7.
Exprobratio in profanum amorem; c.2.ep.99.

F

F*Ranciſcus Cardin. Barberinus,* c.1.ep.49.
Franciſcus Saxus, c.1.ep.74.
S. Franciſcus à Paula, c.2.ep.45.

S.Fran

S. Franciſcus Sauerius, c.3 ep.10.11.12.
B. Franciſcus Borgia, c.3.ep.15.
Franciſcus Surius, c 3.ep.22.
Ferdinandus Ribera Alcalaenſium Dux, c.ep.42

H

Henricus 4. Galliæ Rex, c.1.ep.23.24.25.26.
Hector Pignatellus Vibonis Dux, c.1.ep.61.
Horologij ſolaris inſcriptio, c.1.ep.75.
Hebræa mater in Hieroſolymæ obſidione, c.1.ep.85.86.
S. Homobonus Cremonæ patronus, c.2.ep.2.
Herodiadis filia, c.2.ep.50.
Hæreticus turpi caluitie deformatus. c.3.ep.27.

I

Ioannes Auſtriacus, c.1.ep.15.
Italiæ laus, c.1.ep.59.
Iulius Cæſar, qui ſuos commentatorios nande ſeruauit, c.1.ep.90.91.92.
Ieſus Puer in Bethleem ſpelunca, c.2.ep.3.10.11.12.
Ieſus puer in præſepi iacens, c.2.ep.4.5.9.13.14.15.20. 20.21.22.
Ieſus puer dormiens, c.2.ep.6.7.8.
Ieſu pueri circumciſio, c.2.ep.16.17.18.19.
Ieſu puero auri munus oblatum, c.2.ep.23.
Ieſu Puero Thuris munus oblatum, c.2.ep.24.
Ieſu puero Myrrhæ munus oblatum, c.2.ep.25.
S. Ianuarius, c.2.ep.28.c.3.ep.8.
S. Ignatius Loyola, c.2.ep.76.77.c.3.ep.1.2.3.4.5.6.7. 8.9.10.11.
Iudith aduerſus Olophernem, c.2.ep.95.96.97.
Iuuenis pudicus amatorias literas cõburit, c.2.ep.98.
S. Ignatius Martyr. c.3.ep.6.
Ioannes Arnus è Soc. Ieſu, c 3.ep.21.
Ioannes Barclaius Argendis author, c.3.ep.36.

L

Lunigera Turcarũ Inſignia in fugã verſa, c.1.ep.13.
Ladiſlaus Poloniæ Princeps, c.1.ep.34.35.36.37.38. 39.40.41.42.43.44.45.46.

Leo Venetus, c.1.ep.57.
Latro ſanctus Cruci deuinctus, c.2.ep.29.
S. *Leo Pontifex*, c.2.ep.46.
S. *Lucia V. & Martyr*, c.2.ep.54.
Lucinda faciem ſibi carbone deturpans, c.2.ep.78.79.
80.81.82.83.84.85.86.87.88.89.90.91.92.93.
Ludouicus Ludouiſius Card. c.3.ep.1.
Luſtralis aqua ad ſacrum Baptiſma, c.3.ep.34.
Lucinda Itala Virgo, c.3.ep.44.

M

M*Argarita Auſtriaca Hiſpaniarum Regina*, c.1.
ep.6.17.18.19.
Magnus Dux Hetruriæ, c.1.ep.20.
Mauritius Card. Sabaud. c.1.ep.29.
M. Antonius à Ponte. c.1.ep.64.
Marius Palmerius, c.1.ep.69.
Marius Schipanus, c.1.ep.70.
Marcellus Theophilatus, c.1.ep.71.
Marci Antonij Triumuiri coniux, c.1.ep.93.
M. Antonius Triumuir ab Auguſto victus, c.1.ep.94.
S. *Maria Magdalena*, c.2.ep.55.56.57.58.59.60.61.
62.63.64.65.66.67.68.69.70.71.72.73.74.75.76.77.
Mortis ſimulacrum, c.2.ep.100.
Maria Auſtriaca Vngariæ Regina, c.3.ep.37.38.39.
40.41.
Maria Magdalena Auſtriaca, c.3.ep.43.

N

N*Eapolitani*, c.1.ep.54.
Nero matricida, c.1.ep.96.
Nero Romæ incendiarius, c.1.ep.48.
S. *Nicolaus*, c.2.ep.52.53.
Nocturnus fletus, & matutina lætitia, c.3.ep.35.

O

O*Ctauius Aquinius Card.* c.1.ep.48.
Octauius Auguſtus, c.1.ep.92.

Otho Cerberus hæreticus, c.3.ep.25.26.

P

Petrus Aloiſius Carafa, c.1,ep.52.
Patauium, c.1.ep.58.
Pithagoræ ſtatua, c.1.ep.80.
Pueri tres in Babylonis fornace, c.2.ep.1.
S.Petrus Cæleſtinus, c.2.ep.49.
S.Petrus ad vincula, c.3.ep.7.
Prodicus Ceus Philoſophus, c.3 ep.3.

R

Romani, c.1.ep.53.
Romanæ legiones Hieroſolymã obſidentes, c.1.ep.87.
Robertus Bellarminus Card. c.3.ep.23.

S

Solymani exercitus Viennæ, c.1.ep.11.
Sigiſmundus 3. Poloniæ, & Sueciæ Rex, c.1.ep.31.
32.33.
Sarmatiæ bellica virtus, c.1.ep.47.
Sidonia Caraniola Laini arcẽ à Gallis defendit, c.1.ep.94

T

Thomas Sabaudiæ Princeps, c.1.ep.30.
Torquatus Taſſus, c.1.ep.66.
Tumulus canoræ auiculæ. c.1.ep.67.
Tumulus canis venatici, c.1.ep.68.
Tubero hypocrita, c.1.ep.98.
Tumulus Iocoli canis, c.1.ep.100.
Terræ motus obeunte, & reſurgente Domino, c.2.ep.31.
S.Thomas Aquinas, c.2.ep.43.44.
Teuton hæreticus vinolentus, c.3.ep.31.
Teutonus hæreticus vinolentus, c.3.ep.32.33.

V

Vrbanus 8. P.M. c.1.ep.1.2.
Victorius Sabaudiæ Dux, c.1.ep.28.
Vrſini Romani patritij, c.1.ep.51. Venetia, c.1.ep.55.46.
Venetia, c.1.ep.55.56.
Victorius Priulus, c.1.ep.65.
S.Vrſula, c.2.ep.51.

FINIS.

Priuſquam legas:

Errata		Corrige
Signa regis.	pag. 8	Signa tegis
Aurea non reuocans.	9	Aurea nam reuocas
Threciciæ.	14	Threiciæ
Erythroi.	18	Erythræi.
Orta ſolo, terris	18	Orta Salo, terris
Cynthia obeſt	19	Cynthia abeſt
Curru pernicior	21	Curſu pernicior.
Cõglomerare gradu	21	Conglomerare gradus
Cornua Martis	21	Cornua Martem
Thetis	22	Tethys
Ioum	23	Eoum
Maura dabit	23	Maura dedit?
Grata feres	23	Grata feres
Afria	24	Africa.
Arcten	25	Artem
Haud illas	25	Haud illam
Regis inſigni	28	Regio inſigni
aethere curſus	28	aethere currus,
alta notas	29	alba notas
nen vice ſerta p̃mũt	32	non vice ſerta premũt
Hi vbi	32	Hic vbi
perſonet	32	perſonat
Succos	33	Succo
terum tibi	35	rerum tibi
pariter	35	par iter
Troia flamma	42	Tröia flamma
detenuiſſe	45	detinuiſſe
Collis aquis	47	tollis aquis
Ithac	48	Ithaci
Cynthice	50	Cynthie
proculit	57	protulit
Secunda	60	Secanda
aui	63	alui
aduerſus.	66	aduerſas

ttemat	74	tremat
Domino	77	Domini
repulit	82	reppulit
brachio	84	brachia
faſto	85	fauſto
Ore comas	88	ore comas
ea eris	86	exeris]
fulgea	87	fulgeat
liquiſcens	89	liqueſcens
vincat	92	vinciat
diſſoluenda	92	diſſolüenda
ruptum	95	raptum
occidit	103	occidat
Luciuda	108	lucinda
plſudente	108	plaudente
Hic niueos	109	Hinc niueos
Cytharide	113	Cytheride
aſtum	117	altum
aetherios	118	aetherias
diſerimioa	119	diſcrimina
Hinc nos	119	Hinc vos
daturus	120	laturus
Heros	120	Herois
precos	122	preces
Ciuis	122	cinis
flumina linguæ	123	fulmina
teperiſſe	124	reperiſſe
ab aſtra	125	ad aſtra
agreſtiſe	126	agreſti ſe
Othonis	128	Otthonis
cantum	129	centum
queat	131	queant
ſibi fronte	135	tibi fronte
Oceanæis	135	Oceanitis
Aſpice	137	Auſpice
Viginea	137	Virginea